

Radziecka delegacja rządowa
w BERLINIE

W niedzielę 24 bm. o godz. 12.15 przybyła do Berlina z Genewy na zaproszenie rządu Niemieckiej Republiki Demokratycznej delegacja radziecka w składzie: przewodniczący Rady Ministrów ZSRR N. A. Bulganin i członek prezydium Rady Najwyższej ZSRR N. S. Chruszczow.

Delegację radziecką witali na lotnisku: premier NRD Grotewohl, wicepremier i minister spraw zagranicznych NRD Bolz, wicepremierzy Loch i Scholz, wiceprzewodniczący Izby Ludowej Matra, członkowie rządu, członkowie Biura Politycznego KC SED, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego, dowódca naczelny grupy wojsk radzieckich stacjonującej w Niemczech, Marszałek Gręczko, przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej.

Wysiadających z samolotu członków delegacji radzieckiej zebrał na lotnisku powitali długotrwali, hucznymi oklaskami.

Po odegraniu przez orkiestrę hymnów narodowych ZSRR i NRD N. A. Bulganin w towarzystwie N. S. Chruszczowa i O. Grotewohla przeszedł przed frontem kompanii honorowej.

PRZEMÓWIENIE POWITALNE
O. GROTEWOHLA

Witając delegację radziecką przybyłą z Genewy do Berlina, premier NRD Otto Grotewohl wygłosił następujące przemówienie:

Ze szczera radością i zadowoleniem rząd i ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej witają rządową delegację ZSRR. Cieszymy się, że delegacja ta przyjęła naszą propozycję, aby po zakończeniu konferencji genewskiej spędzić kilka dni w Niemieckiej Republice Demokratycznej. (Oklaski).

Witamy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR tow. Bulganina, członka prezydium Rady Najwyższej ZSRR tow. Chruszczowa i ich współpracowników. (Huczne oklaski).

Z napiętą uwagą narody całego świata, w tym również naród niemiecki, kierowały swe spojrzenia w ubiegłym tygodniu ku Genewie. Dzięki konstruktywnym propozycjom ZSRR w kwestii zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim narodom, rozbrojenia i zakazu broni atomowej oraz rozwiązania problemu niemieckiego, rokowania w Genewie spowodowały ogólne osłabienie napięcia międzynarodowego.

Stało się jasne, że konsekwentna pokojowa polityka ZSRR i całego obozu pokoju oraz ich wola porozumienia wywarły decydujący wpływ na wydarzenia międzynarodowe.

Przeprowadzone w Genewie rokowania w sprawie zakończenia zimnej wojny wykazały, że narody na całym świecie odrzucają politykę siły i wypowiadają się za wzajemnym zrozumieniem między narodami, za pokojowym współistnieniem. Niemcy i naród niemiecki uzyskały nową nadzieję na pokój i demokratyczne przywrócenie jedności swej Ojczyzny.

Skoro cztery mocarstwa zdołały osiągnąć w Genewie złagodzenie napięcia, powinni osiągnąć to również Niemcy w obu częściach kraju i dojść do porozumienia w sprawie niemieckiej. Taki oto jest ważny wniosek z obrad konferencji genewskiej dla nas, Niemców.

Składamy rządowej delegacji ZSRR wyrazy wdzięczności za jej aktywne wysiłki w interesie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa narodów i serdecznie witamy Was Drodzy Towarzysze, w Niemieckiej Republice Demokratycznej. (Huczne oklaski).

OŚWIADCZENIE N. A. BULGANINA NA LOTNISKU

Po przybyciu na lotnisko berlińskie, N. A. Bulganin złożył następujące oświadczenie:

Szczególnie cieszymy się z powodu przybycia Niemieckiej Republiki Demokratycznej i dziękujemy za wyrazy powitania i przyjaznych uczuć. (Długotrwałe oklaski).

Przybyliśmy do was z Genewy, gdzie dopiero co zakończyła się konferencja szefów rządów czterech mocarstw — Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji. Konferencja genewska niewątpliwie wywrze korzystny wpływ na sytuację międzynarodową. Na konferencji nastąpiła wymiana poglądów na szereg ważnych problemów międzynarodowych — bezpieczeństwa europejskiego, na problem niemiecki, rozbrojenia, nawiązania kontaktów między Wschodem a Zachodem. (Oklaski).

Uchwały powzięte przez konferencję oraz końcowe podsumowanie wyników konferencji oświadczenia szefów rządów zostały opublikowane. Z dokumentów tych wynika, że praca konferencji dała pozytywne rezultaty.

W sprawie niemieckiej konferencja powzięła uzgodnioną uchwałę, że uregulowanie problemu niemieckiego i zjednoczenie Niemiec w drodze wolnych wy-

borów powinno nastąpić zgodnie z narodowymi interesami narodu niemieckiego oraz z interesami bezpieczeństwa europejskiego.

Nie możemy jednak przysmykać oczu na fakt, że na konferencji ujawniły się dwa różne podejścia do kwestii rozwiązania problemu niemieckiego. Delegacje trzech mocarstw zachodnich obstawały przy tym, że remilitaryzowane Niemcy zachodnie, a następnie Niemcy zjednoczone powinny — zgodnie z układami paryskimi — wchodzić w skład bloku północno-atlantycznego i unii zachodnio-europejskiej, tj. do ugrupowań militarnych państw zachodnich. Jak wiadomo, rząd radziecki niejednokrotnie oświadczył, że włączenie Niemiec zachodnich do bloku północno-atlantycznego i militarnej unii zachodnio-europejskiej, przyjęte przez Niemcy zachodnie warunków układów paryskich — wykluczała możliwość zjednoczenia Niemiec na pokojowych i demokratycznych zasadach. Dlatego też kierując się interesami utrwalenia pokoju w Europie, delegacja radziecka broń w Genewie innej drogi zjednoczenia Niemiec.

Droga ta uwzględnia zainteresowanie narodu niemieckiego, podobnie jak i innych narodów Europy, w stworzeniu miłujących pokój, demokratycznych Niemiec, które wraz z innymi państwami europejskimi współpracowałyby w dziele utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa w Europie i walczyłyby wraz z innymi miłującymi pokój krajami przeciwko wojnie. (Oklaski).

Ponadto delegacja radziecka uwzględniła również i te okoliczności, że nie można rozwiązać problemu niemieckiego bez uwzględnienia realnej sytuacji, która ukształtowała się w Niemczech.

W ciągu 10 lat, które minęły po zakończeniu drugiej wojny światowej, na terytorium Niemiec powstały dwa suwerenne państwa — Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna. Każde z nich ma swój odrębny ustrój gospodarczy i społeczny. Suwerenne prawa każdego z tych państw uznane są przez inne państwa. Oznacza to, że przy rozwiązywaniu kwestii zjednoczenia Niemiec nie wolno nie liczyć się ze zdaniem zarówno Niemieckiej Republiki Demokratycznej jak i Niemieckiej Republiki Federalnej. Innymi słowy — problemu tego nie można rozwiązać bez udziału samych Niemców. (Huczne, długotrwałe oklaski). Oznacza to również, że ten, kto istotnie dąży do zjednoczenia Niemiec — nie może nie pragnąć zbliżenia między obu częściami Niemiec zarówno w dziedzinie wspólnej pracy nad zapewnieniem bezpieczeństwa w Europie, jak i w wewnętrznych sprawach niemieckich.

Taka oto jest jedyna możliwa droga do zjednoczenia Niemiec, do zadośćuczynienia słusznym dążeniom narodu niemieckiego. (Huczne oklaski).

Nie ulega wątpliwości, że rząd radziecki również w przyszłości będzie zdecydowanie bronił tej linii przy rozpatrywaniu problemu niemieckiego. (Oklaski).

Niech mi wolno będzie przekazać masom pracującym Niemieckiej Republiki Demokratycznej i całemu narodowi niemieckiemu serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia od rządu Związku Radzieckiego. (Długotrwałe, huczne oklaski).

Delegaci Wielkopolski
wyjechali na Festiwal

W dniu 25 bm. z Dworca Głównego wyjechała o godzinie 10.36 do Warszawy 120-osobowa ekipa delegatów Wielkopolski na V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów. Życzymy im, aby każdy spędzony w stolicy dzień był coraz radosniejszy, żeby coraz większą nadzieją na lepszą przyszłość świata napędlali serca młodych.

Fot. M. Kucharski

Rok XI Wydanie AB

Poznań, wtorek 26 VII 1955 r.

Cena 20 gr

KOMUNIKAT
Głównego Urzędu Statystycznego
o wykonaniu
narodowego planu gospodarczego
w I półroczu 1955 r.

WARSZAWA (PAP)

Wyniki wykonania narodowego planu gospodarczego na rok 1955 w dziedzinie przemysłu, rolnictwa, transportu, inwestycji, budownictwa, obrotu towarowego, szkolnictwa, ochrony zdrowia, kultury, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej oraz zatrudnienia i wydajności pracy w I półroczu 1955 r. przedstawiają się, według wstępnych danych, następująco:

1. Wykonanie planu produkcji
w przemyśle

Plan produkcji globalnej sła o 12 proc. w porównaniu z I półroczem 1955 r., według z I półroczem 1954 r.

Przedsiębiorstwa przemysłowe, podległe poszczególnym ministerstwom, wykonały plan produkcji globalnej, jak następuje:

	% wykonania planu na I półroczu 1955 r.
Ministerstwo Hutnictwa	104
Ministerstwo Górnictwa (łącznie z przemysłem naftowym)	105
Ministerstwo Energetyki	102
Ministerstwo Przemysłu Maszynowego	104
Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego	109
Ministerstwo Przemysłu Chemicznego	106
Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	105
Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	104
Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	104
Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	99,8
Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego	98
Ministerstwo Przemysłu Drobnego i Rzemiosła	103
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Leśnictwa	106
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Kolei	104
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego	104
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Żegluga	108
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Handlu Wewnętrznego	97
Przedsiębiorstwa Przemysłowe Ministerstwa Skupu	99
Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“	110
Centralny Związek Spółdzielczości Pracy	101

W I półroczu 1955 r. przekroczono plan produkcji podstawowych środków wytwórczych, jak stal, wyroby walcowane, rudy żelaza, rudy cynku, węgiel kamienny, węgiel brunatny, koks,

ropa naftowa, gaz ziemny, energia elektryczna, maszyny i urządzenia dla hutnictwa żelaza, maszyny i urządzenia dla górnictwa, maszyny i urządzenia budowlane i drogowe, maszyny i narzędzia rolnicze, samochody ciężarowe i osobowe, traktory, wagony towarowe, żółta kalcynowana, nawozy azotowe i fosforowe, środki ochrony roślin, barwniki.

Przekroczono również zadania planowe w zakresie produkcji wielu przedmiotów spożycia, jak tkaniny bawełniane, tkaniny wełniane, tkaniny lniano-pakulane, tkaniny jedwabne, wyroby dziewiarskie, pończochy damskie, obuwie skórzane, rowery, maszyny do szycia, naczynia emaliowane, wyroby z blachy aluminiowej, szkło stołowe i galanterijne, porcelana stołowa, meble, pieczywo, masło, mleko, sery, makaron, konserwy rybne, wino, papierosy.

Szereg ministerstw nie wykonał jednak w pełni planu produkcji niektórych ważnych wyrobów. W szczególności Ministerstwo Hutnictwa nie wykonało w I półroczu 1955 r. planu produkcji surowców, rudy miedzi, ołowiu, Ministerstwo Przemysłu Maszynowego — obrabiarek do metali, maszyn włókienniczych, żniwiarek, kosiarek zawieszanych, wagonów osobowych, statków. Ministerstwo Przemysłu Mo-

toryzacyjnego — motocykli i odbiorników radiowych, Ministerstwo Przemysłu Chemicznego — sody kaustycznej i obuwia gumowego, Minister-

(Ciąg dalszy na str. 2)

Dyrektywy szefów rządów
czterech mocarstw
dla ministrów spraw zagranicznych

Szefowie rządów Francji, Wielkiej Brytanii, ZSRR i Stanów Zjednoczonych, pragnąc przyczynić się do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych i do umocnienia zaufania między państwami, udzielają swym ministrom spraw zagranicznych instrukcji, by kontynuowali rozpatrywanie następujących problemów, co do których odbyła się na konferencji genewskiej wymiana poglądów oraz by zaproponowali skuteczne środki w celu rozwiązania tych problemów, uwzględniając ścisły związek między zjednoczeniem Niemiec a problemami bezpieczeństwa w Europie, jak również fakt, że pomyślne rozwiązanie każdego z tych problemów będzie interesem utrwalenia pokoju.

I. BEZPIECZEŃSTWO
W EUROPIE I NIEMCY

W celu stworzenia bezpieczeństwa w Europie z uwzględnieniem słusznym interesów wszystkich państw oraz ich bezspornego prawa do samobrony indywidualnej i zbiorowej, poleca się ministrom, by rozpatrzyli rozmaite propozycje, zmierzające do tego celu, włączając w to następujące propozycje:

pakt bezpieczeństwa dla Europy lub dla części Europy, zawierający postanowienie, że państwa — strony takiego paktu podejmą zobowiązanie, iż nie uciekną się do stosowania siły oraz odmówią pomocy agresorowi, ograniczenie, kontrolę i inspekcję sił zbrojnych i zbrojeń; ustalenie między Wschodem a Zachodem strefy, na której rozmieszczenie sił zbrojnych będzie dokonywane na zasadzie wzajemnego porozumienia, jak również rozpatrzenie innych ewentualnych propozycji mających na celu rozwiązanie tego problemu.

Szefowie rządów, uznając swą wspólną odpowiedzialność za rozwiązanie problemu niemieckiego i zjednoczenie Niemiec, zgodnie uznali, że rozwiązanie kwestii niemieckiej i zjednoczenie Niemiec w drodze wolnych wyborów powinno być dokonane zgodnie z narodowymi interesami narodu niemieckiego i interesami bezpieczeństwa w Europie. Ministrowie spraw zagranicznych będą mogli poczynić wszelkie kroki, jakie będą uważali za pożądane w sprawie udziału innych zainteresowanych stron lub w sprawie konsultacji z nimi.

II ROZBROJENIE

Czterej szefowie rządów, pragnąc zlikwidować groźbę wojny i zmniejszyć ciężar zbro-

XXIV MTP
zamknięte

W niedzielę, po trzech tygodniach trwania — zamknięta została największa powojenna impreza gospodarcza w Polsce — XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie.

O godzinie 16.30 na uroczystość zamknięcia Targów przybyli: pełnomocnik rządu do spraw XXIV MTP min. Dąbrowski, wiceminister handlu zagranicznego Beyr, wiceprezes Polskiej Izby Handlu Zagranicznego dr Gall, I sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR Piasecki, przewodniczący Prezydium MRN oraz Komitetu Obywatelskiego XXIV MTP — Frąckowiak oraz wystawcy zagraniczni.

Uroczystość otworzył generalny dyrektor Międzynarodowych Targów Poznańskich Adamowicz, po czym głos zabrał minister handlu zagranicznego Konstancja Dąbrowski, ogłaszając XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie — za zamknięte. W imieniu wystawców zagranicznych odpowiedział kierownik pawilonu austriackiego, pan dr P. Fitz, dziękując za sprawną organizację targowej imprezy oraz za jej pomyślny przebieg. W imieniu wystawców belgijskich natomiast zabrał głos dyrektor firmy „ACEC“ — pan F. Dahlmann.

jeń, przekonani, że konieczne jest, w imię zapewnienia pokoju i dobrobytu ludzkości, stworzenie przewidywanego skutecznego gwarancje systemu kontroli oraz redukcji wszelkich zbrojeń i sił zbrojnych;

uznając, że osiągnięcia w tej dziedzinie zwolniłyby ogromne zasoby materialne, które mogłyby być wykorzystane dla pokojowego ekonomicznego rozwoju narodów, podniesienia ich dobrobytu, jak również pomocy dla krajów słabo rozwiniętych, postanawiają zgodnie:

1 Działacze wspólnie, kierując się powyższymi celami, by opracować możliwy do przyjęcia system rozbrojenia za pośrednictwem podkomitetu komisji rozbrojeniowej ONZ.

2 Polecieć swym przedstawicielom w podkomitecie, by zgodnie z upoważnieniem ONZ, w pracy swej uwzględniali poglądy i propozycje wysunęte przez szefów rządów na niniejszej konferencji.

3 Zaproponować, by najbliższe posiedzenie podkomitetu rozpoczęło się 29 sierpnia 1955 r. w Nowym Jorku.

4 Polecieć ministrom spraw zagranicznych, by uwzględnili przebieg prac komisji rozbrojeniowej, przy wzięciu pod uwagę poglądy i propozycje wysunęte przez szefów rządów na niniejszej konferencji oraz by rozważyli, czy cztery rządy mogą podjąć dalszą pozytywną inicjatywę w dziedzinie rozbrojenia.

III. ROZWÓJ KONTAKTÓW
MIĘDZY WSCHODEM A ZACHODEM

Ministrowie spraw zagranicznych powinni z pomocą rzeczoznawców przestudiować środki, nie wyłączając tych, jakie mogłyby być podjęte przez organy i agencje ONZ, a które mogłyby:

a) spowodować stopniowe usuwanie barier przeszkadzających swobodnemu komunikowaniu się i pokojowej wymianie handlowej między narodami;

b) doprowadzić do bardziej swobodnych kontaktów i form wymiany wzajemnie korzystnych dla zainteresowanych państw i narodów.

IV. SPOTKANIE MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH CZTERECH MOCARSTW

Ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw spotkają się w październiku br. w Genewie, by przystąpić do rozpatrywania powyższych problemów i określić organizację swej pracy.

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

stwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego — papieru i celulozy, Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych — cementu, cegły i wapna palonego, Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego — mięsa i przetworów.

W I półroczu 1955 r. nastąpiła

piła pewna poprawa w rytmiczności wydobycia węgla kamiennego i produkcji przemysłu chemicznego.

Nadal jednak praca znacznej liczby zakładów przemysłowych była nierytmiczna, zwłaszcza w przemyśle maszynowym, lekkim, ceramicznym i szklarskim.

2. Wzrost produkcji przemysłowej

Produkcji ważniejszych wyrobów przemysłowych w I półroczu 1955 r. w porównaniu z I półroczem 1954 r. kształtowała się następująco:

I półroczu 1955 r.
w porównaniu
z I półroczem 1954 r.
w procentach

Surówka	113
Stal	111
Wyroby walcowane	109
Rudy żelaza	118
Rudy cynkowo-olowiane	106
Rudy miedzi	110
Cynk	113
Ołów rafinowany	103
Miedź elektrolityczna	119
Węgiel kamienny	106
Węgiel brunatny	105
Koks	116
Produkty ropy naftowej	106
Gaz ziemny	109
Energia elektryczna	117
Kotły wodnorurkowe	235
Maszyny wirujące	111
Obrabiarki do metali (w tonach)	117
Maszyny i urządzenia dla górnictwa	120
Maszyny włókiennicze	98
Maszyny i narzędzia rolnicze	150
w tym: sнопowiązki ciągnikowe	161
siewniki do zbóż	142
sadzarki do ziemniaków	150
Traktory	105
Parowozy	109
Wagony towarowe	111
Samochody ciężarowe	108
Samochody osobowe	193
Autobusy	126
Łożyska toczne	107
Kwas siarkowy	109
Soda kalcyonowana	111
Soda kaustyczna	116
Nawozy azotowe	138
Nawozy fosforowe	109
Środki ochrony roślin	153
Przędza sztucznego jedwabiu	113
Wyroby farmaceutyczne	146
w tym: penicylina	137
Opony samochodowe	101
Celuloza	114
Papier	106
Cement	107
Wapno palone	107
Cegła	105
Papa dachowa	111
Odbiorniki radiowe	126
Motocykle	125
Rowery	127
Naczynia emaliowane	122
Tkaniny bawełniane	105
Tkaniny wełniane	107
Tkaniny jedwabne	108
Tkaniny lniano-pakulane	122
Obuwie skórzane	109
Pieczywo	109
Mięso	99
Mleko	108
Masło	114
Ryby morskie	99
Konserwy rybne	133
Tłuszcze roślinne jadalne	107
Cukierki i czekolada	116
Pieczywo cukiernicze	119
Piwo	96
Wino	117
Papierosy	118

W I półroczu 1955 r. rozszerzono asortyment produkcji przedmiotów spożycia. W przemyśle lekkim uruchomiono produkcję tkanin wodoodpornych oraz ulepszone wykonywanie tkanin metodą sanforizacji, która znacznie zmniejsza kurczliwość tkanin; przystąpiono do produkcji tkanin typu wełnianego z włókien sztucznych o apreturze niemnącej, uruchomiono produkcję północznych steelonowych z włókna matowego. W przemyśle odzieżowym oraz dziewiarskim wprowadzono do produkcji szereg nowych wzorów i modeli. W przemyśle obuwniczym wprowadzono do produkcji nowe asortymenty obuwia damskiego. W przemyśle drzewnym rozszerzono produkcję nowych typów mebli o wysokim standardzie. Rozszerzono również produkcję szeregu asortymentów wyrobów metalowych. W przemyśle drobnym państwowym i spółdzielczym wprowadzono do produkcji nowe asortymenty wyrobów skórzaných, chemicznych, farmaceutycznych, wyrobów z drewna, wyrobów pierniczych oraz zabawek.

W I półroczu 1955 r. osiągnięto dalszą poprawę jakości wielu wyrobów, jak tkaniny bawełniane, tkaniny wełniane, firanki, północzki damskie, obuwie skórzane, meble, wyroby przemysłu mleczarskiego, zwłaszcza sery. Do poprawy

I półroczem 1954 r. kształtowała się następująco:

żelaza osiągnięto w porównaniu z I półroczem 1954 roku poprawę wskaźnika wykorzystania objętości wielkich pieców o 2,5 proc. oraz wzrost wydajności z 1 m kw. trzonu pieca martenowskiego o 7 proc. W przemyśle chemicznym produkcja kwasu siarkowego z 1 m sześć. całkowitej aparatury w systemie wielowym wzrosła w I półroczu 1955 roku o 7 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. Nadal jednakże w całym przemyśle niedostateczna była walka o maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnych, zwłaszcza w przemyśle materiałach budowlanych. W niedostatecznym stopniu prowadzone są prace nad właściwym ustaleniem zdolności produkcyjnej oraz opracowaniem i zastosowaniem środków prowadzących do zwiększenia stopnia wykorzystania zdolności produkcyjnych.

W I półroczu 1955 roku nastąpiła pewna, chociaż jeszcze niedostateczna poprawa w zużyciu surowców i materiałów na jednostkę produkcji. Tak na przykład w elektrowniach zawodowych zużycie węgla przeliczeniowego na KWH energii elektrycznej zmniejszyło się o 9 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 roku. W hutnictwie żelaza osiągnięto zmniejszenie

3. Wprowadzanie postępu technicznego do gospodarki narodowej

W I półroczu 1955 roku wykonano szereg nowych typów i odmian maszyn i urządzeń dla przemysłu, rolnictwa, budownictwa i transportu, ważnych dla zabezpieczenia dalszego postępu technicznego gospodarki narodowej.

W przedsiębiorstwach podległych Ministerstwu Przemysłu Maszynowego uruchomiono seryjną produkcję 37 nowych typów maszyn i urządzeń oraz wykonano 35 prototypów.

Do najważniejszych prototypów nowych maszyn i urządzeń wykonanych przez przedsiębiorstwa przemysłu maszynowego w I półroczu 1955 roku należą: frezarka do blach FAA-75, frezarka pionowa TYB-25, prasa do mas plastycznych, frezarko-kopiarka z pantografem, strugarka wzdłużna typ HDC-160, automat tokarski BPU o średnicy 12, kosiarka przyczepna 2,1 m, prądnica wysokiej częstotliwości o mocy 10 KVA. W przemyśle budowy maszyn górniczych wykonano prototyp wrębiadawarki chodnikowej typu Szmatoch-Zelaski, lekkiego przenośnika zgrzeblowego pancernego — typ PZP-50-L, wentylatora odśrodkowego — typ inż. Turopolskiego, napędu elektrycznego do przenośnika wstrząsального typ NETW-10, wozu 2,5-tonowego ze sprzęgiem automatycznym obrotowym.

Z ważniejszych nowych typów maszyn i urządzeń, których seryjną produkcję uruchomiono w przemyśle maszynowym w I półroczu br., wymienić należy wiertarko-frezarki WAA-125, tokarki zegarmistrzowskie, automaty spawalnicze AT-1250, lokomotywy elektryczne CO-CO 2 E, trójczłonowe zestawy pociągu elektrycznego 35/86 W, krosna transportowe KP-5, narzucarki stałe o wydajności 10 m sześć./godz. dla odlewnictwa transformatory regulacyjne o mocy 31,5 MVA na napięcie 110 KV, 32 typowy mierniki łóżysk tocznych, 2 typy lamp elektronowych, szereg typów sprzętu elektrycznego dla potrzeb przemysłu i górnictwa. Ponadto wykonano serię próbną kondensatorów o mocy 25 KVA na napięcie 6000 V, radiodiodniaków z adapterem typu „Polonez” i lodówek absorpcyjnych.

W zakresie wprowadzania materiałów zastępczych przeprowadzono pomyślne próby i przygotowano produkcję nowego typu łożysk ebonitowo-grafitowych.

W I półroczu 1955 roku kontynuowano prace nad wprowadzeniem i opanowywaniem nowych, wysokowydajnych metod technologicznych i procesów produkcyjnych w przemyśle.

W hutnictwie żelaza znacząco wzrosła w porównaniu z

zużycia koksu na tonę surowki o 6 proc. Zmniejszono zużycie kwasu siarkowego przy produkcji włókien sztucznych, fosforforytów przy produkcji superfosfatu. Pomimo pewnej poprawy w I półroczu niektóre gałęzie przemysłu nadal przekraczały planowane normy zużycia podstawowych surowców (dotyczy to zwłaszcza przemysłu bawełnianego i skórzanego) oraz normy zużycia węgla (zwłaszcza przemysłu cementowego, ceramiki budowlanej i ceramicznej).

Według wstępnych obliczeń obniżka kosztów własnych wyniosła w przemyśle wielkim i średnim około 2,3 proc. Poprawa w wykonaniu planu obniżki kosztów dotyczyła zwłaszcza Ministerstwa Przemysłu Lekkiego i Ministerstwa Hutnictwa. Pewna poprawa nastąpiła w Ministerstwie Przemysłu Drzewnego i Papierniczego (zwłaszcza w przemyśle papierniczym) oraz w Ministerstwie Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego) jakkolwiek plan obniżki kosztów w tym resorcie nie został wykonany. Niedostateczne wyniki wykazuje nadal Ministerstwo Górnictwa oraz Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych (zwłaszcza przemysł cementowy i ceramiki budowlanej).

W 1954 rokiem zawartość aglomeratu we wsadzie wielkopiecowym. W stalowniach rozszerzono stosowanie sklepień chromo - magnezytowych i sklepień typu „żebra” oraz wprowadzono sklepienia typu skrzydełkowego, co pozwala na przedłużenie okresu pracy pieców między remontami. W hutnictwie metali nieżelaznych uruchomiono produkcję cynku elektrolitycznego z tlenków cynku pochodzenia galmanowego, opanowano proces elektrorefinacji aluminium, osiagając planowaną czystość rafinowanego produktu ponad 99,9 proc., zapoczątkowano stosowanie nowej metody prążeńia blendy cynkowej.

W kopalniach węgla kamiennego znalazł szersze zastosowanie chodnikowy zespół maszyn typu S-Z (Szmatocha i Żelaskiego) pozwalający na uzyskanie wyższych postępów przy prowadzeniu robót przygotowawczych, a ilość tych zespołów pracujących w kopalniach wzrosła z 10 w IV kwartale 1954 roku do 27 w I półroczu 1955 roku.

W przemyśle maszynowym uruchomiono linię półautomatyczną dla obróbki silników elektrycznych, 23 gniazda i linie obróbcze w produkcji szeregu maszyn i urządzeń, trzy linie montażu potokowo-taktowego oraz 9 gniazd montażowych. W przemyśle okrętowym i taboru kolejowego opanowano technologię spawania automatycznego i półautomatycznego z wykorzystaniem bardziej zaawansowanych metod spawania punktowego.

W przemyśle chemicznym kontynuowane były prace nad usprawnieniem szeregu procesów, między innymi zwiększono wydajność procesu produkcji penicyliny. Uruchomiono szereg nowych, wysokowydajnych urządzeń w przemyśle gumowym. W przemyśle włókien sztucznych uruchomiono produkcję kordów metodą ciągłą. W przemyśle syntetycznym w zakładach w Kędzierzynie zapoczątkowano wykorzystywanie gazu odpadkowego, zapoczątkowano w przemyśle chemicznym nową formę współzawodnictwa pracy, polegającą na ścisłym współdziałaniu pomiędzy pracownikami aparatury a laboratoryjną (zainicjowana przez Wronę i Dąbrowę), pozwoliła na przełamanie trudności w zakładach przemysłu azotowego w Tarnowie i znalazła szerokie rozpowszechnienie w innych gałęziach przemysłu chemicznego, zwłaszcza w przemyśle sodowym i farmaceutycznym.

W przemyśle kwasu siarkowego rozwinęło się współzawodnictwo o prawidłowe prowadzenie procesu technologicznego wśród pieców (zainicjowane przez Plekar-

skiego) i przyczyniło się do bardziej regularnego przebiegu procesów produkcyjnych i ich intensyfikacji.

W I półroczu 1955 roku osiągnięto dalszy postęp w mechanizacji pracochłonnych i ciężkich robót. W górnictwie węglowym ilość węgla urobionego mechanicznie wzrosła o 11 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 roku, ilość węgla ładowanego mechanicznie o 36 proc. oraz zapoczątkowano próby urabiania węgla metodą hydromechaniczną. W przemyśle metali nieżelaznych zmechanizowano w 100 proc. proces zlewania cynku w hucie „Silesia”. W przemyśle chemicznym osiągnięto dalsze postępy w automatyzacji generatorów.

Ministerstwa budownictwa wykonały lub przekroczyły planowane wskaźniki mechanizacji robót ziemnych, stosowania elementów z betonu sprężonego i niektóre inne wskaźniki planowe. Na podkreślenie zasługuje wprowadzenie przez Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli efektywnej metody mechanicznego tynkowania elewacji, zastosowanej przy budowie osiedla „Mirów” w Warszawie.

Jednakże pomimo dalszego postępu technicznego w przemyśle i budownictwie, w dalszym ciągu niedostateczny jest nadzór i kontrola ministerstw nad realizacją planu postępu technicznego, co znajduje wyraz w niewykonaniu szeregu zadań, zawartych w planie państwowym, w planach resortów oraz w planach techniczno-przemysłowo - finansowych przedsiębiorstw. Przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Maszynowego nie wykonały w planowanym terminie szeregu prototypów nowych maszyn i urządzeń, jak

na przykład kuźniarka MB 500, prasa hydrauliczna karuzelowa POK-210 ton, oraz seryjnej produkcji niektórych maszyn, między innymi plugów podorywkowych 5-skibowych, tokarki ciężkiej TCA 125, 63-tonowej, prasy ciągowej podwójnego działania, frezarki do wlewków kwadratowych. Z opóźnieniami przebiega przechodzenie na organizację produkcji i montażu w gniazdach i liniach, zwłaszcza w przemyśle obrabiarkowym i taboru kolejowego. Przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Chemicznego nie uruchomiły w planowanym terminie produkcji szeregu ważnych wyrobów dla gospodarki narodowej, a w szczególności opóźnieniu uległo uruchomienie instalacji do elektrolizy chloru, do produkcji bezwodnika ftalowego, szeregu barwników szlachetnych, niektórych leków (kardiazol) i innych wyrobów. Poważne niedociągnięcia i opóźnienia wykazywało wykonywanie planu mechanizacji nawęglania i odpowiadania kotłów w przemyśle energetycznym.

Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych nie wykonało zadań w zakresie konteneryzacji cegły.

W budownictwie nie zostały wykonane niektóre podstawowe zadania planu postępu technicznego. Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego nie wykonało zadań w zakresie produkcji i stosowania żelbetonowych elementów prefabrykowanych, Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli — w zakresie stosowania przemysłowych metod wykonawstwa.

Nadal zbyt wolne było tempo wprowadzenia pomysłów racjonalizatorskich i usprawnień oraz upowszechniania produkcyjnych doświadczeń technicznych.

4. Rolnictwo

Tegoroczna wiosenna kampania siewna przebiegała w niekorzystnych warunkach atmosferycznych, co spowodowało opóźnienie prac polowych przeciętnie o 2 tygodnie.

Założenia planowe w zakresie obszarów zasiewów upraw jarych nie zostały w pełni wykonane (99 proc.). Niepełne wykonanie założeń planowych w zakresie powierzchni upraw jarych spowodowane zostało głównie niewykonaniem planu likwidacji odlogów.

Pomimo niepełnego wykonania planu zasiewów wiosennych łączna powierzchnia zasiewów pod zbiory 1955 r. jest wyższa niż w 1954 r. Znaczny wzrost nastąpił w państwowym gospodarstwach rolnych, w których ogólna powierzchnia zasiewów jest o ok. 5 proc. wyższa niż w 1954 r.

W toku wiosennej kampanii siewnej 1955 r. znacznie powiększono w porównaniu z 1954 r. obszar zasiewów kukurydzy, który osiągnął ok. 100 tys. ha.

W gospodarce chłopskiej zasiano siewnikami gminnych środków maszynowych o 27 proc. więcej zbóż niż w 1954 r.

W 1955 r. osiągnięto dalszy wzrost obszaru zasadzonego ziemniakami systemem kwadratowo - gniazdowym. W PGR-ach obszar uprawy ziemniaków zasadzony systemem kwadratowo - gniazdowym wzrósł o ok. 28 proc. w porównaniu z 1954 r., obejmując 27 proc. powierzchni pod tę uprawę. W spółdzielniach produkcyjnych zasadzono systemem kwadratowo - gniazdowym ok. 9 proc. powierzchni uprawy ziemniaków.

Niekorzystne warunki atmosferyczne spowodowały opóźnienie sianokosów, jednakże uzyskane z I pokosu plony koniczyny i lucerny są wyższe niż osiągnięte w 1954 r.

Plan kontraktacji na okres wiosenny został przekroczony w grupie przemysłowo - konsumpcyjnej o 4 proc., w grupie upraw nasiennych o 8 proc. Obszar zakontraktowany pod uprawę buraka cukrowego wzrósł o 5 proc. w porównaniu z 1954 r., lnu o 17 proc., tytoniu o 18 proc., kukurydzy o 89 proc.

Nie wykonano jednak planu kontraktacji roślin oleistych, przy czym obszar zakontraktowany jest mniejszy niż w 1954 r. o 7 proc.

Plan kontraktacji zwierząt hodowlanych został przekroczony.

W 1955 r. według wstępnych danych czerwcowego spisu rolnego nastąpił dalszy wzrost hodowli w porównaniu z 1954 r., zwłaszcza trzody chlewnej, a także, jakkolwiek w mniejszym stopniu — bydła.

W I półroczu 1955 r. nastąpił znaczny wzrost skupu mleka i niektórych innych artykułów rolnych. Dostawy mleka w I półroczu 1955 r. były o 12 proc. wyższe niż w odpowiednim okresie 1954 r., jaj o 13 proc., warzyw o 21 proc. Plan skupu żywca w I półroczu nie został w pełni wykonany. Dostawy żywca osiągnęły tylko 92 proc. planu, przy czym nie przekroczyły poziomu I półroczu 1954 r.

W porównaniu z I półroczem 1954 r. nastąpił dalszy wzrost dostaw środków produkcji dla rolnictwa.

Zaopatrzenie rolnictwa w wiosennej kampanii siewnej w nawozy azotowe, fosforowe i potasowe w przeliczeniu na czysty składnik wzrosło o 14 proc. W porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r. plan zaopatrzenia w nawozy sztuczne na wiosenną kampanię siewną został wykonany w 105 procentach. Zaopatrzenie w superfosfat granulowany wzrosło prawie 4-krotnie w porównaniu z 1954 r. Nie wykonano jednak w pełni planu. Rolnictwo otrzymało w tegorocznej wiosennej kampanii siewnej wapna nawozowego o 6 proc. więcej niż w odpowiednim okresie 1954 r., a plan zaopatrzenia w wapno nawozowe został wykonany w 102 proc.

Plan zaopatrzenia w kwalifikowany materiał siewny zbóż nie został wykonany, głównie z powodu niewykonania dostaw przez państwowe gospodarstwa rolne.

W ramach akcji zaopatrzenia w materiał siewny dostarczono ok. 3 tys. ton kukurydzy. Rolnictwo otrzymało w I półroczu 1955 r. o 20 proc. więcej traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM, niż w odpowiednim okresie 1954 r.

W I półroczu 1955 r. wzrosły dostawy maszyn i narzędzi rolniczych. Między innymi rolnictwo otrzymało 1431 sadzarek ciągnikowych, tj. o 74 proc. więcej niż w odpowiednim okresie 1954 r., 1044 kopaczki ciągnikowe, tj. o 103 proc. więcej, 1110 sнопowiązki ciągnikowe.

(Ciąg dalszy na str. 5)

Oświadczenie N. A. Bulganina Oświadczenie D. Eisenhamera

PANIE PRZEWODNICZĄCY!

Nie ulega wątpliwości, że spotkanie szefów rządów Francji, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Związku Radzieckiego, które odbyło się w Genewie, ma pozytywne znaczenie dla złagodzenia napięcia w stosunkach między państwami, dla przywrócenia między nimi niezbędnego zaufania. Przyczyniło się do tego przede wszystkim nawiązany w Genewie osobisty kontakt między czołowymi mężami stanu czterech mocarstw. Pozналиśmy się tu lepiej i dokładniej wymienialiśmy poglądy na szereg najważniejszych problemów międzynarodowych. Mimo iż nasze punkty widzenia w niektórych sprawach nie były zbieżne, konferencja jako całość przebiegała w atmosferze szczerości i pod znakiem dążenia jej uczestników do wzajemnego zrozumienia.

Konferencja genewska skupiła na sobie uwagę narodów całego świata i jeszcze bardziej wzmocniła ich wolę złagodzenia napięcia międzynarodowego, położenia kresu „zimnej wojnie”. Mamy nadzieję, że wszystko to odegra jeszcze swoją pozytywną rolę i przyczyni się do osiągnięcia szlachetnego celu — zapewnienia długotrwałego pokoju.

Delegacja Związku Radzieckiego przybyła na konferencję genewską za szczerą zamiarą, by przyczynić się do zorganizowania konkretnej pracy w kierunku rozwiązania przede wszystkim takich podstawowych problemów międzynarodowych, jak organizacja bezpieczeństwa zbiorowego i rozbrojenie. W obecnej sytuacji zagadnienia te mają znaczenie decydujące dla sprawy utrwalenia powszechnego pokoju.

Najważniejszym zagadnieniem stojącym przed konferencją genewską była sprawa bezpieczeństwa w Europie. Rząd radziecki uważa, że w interesie utrwalenia pokoju leżałoby stworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie z udziałem wszystkich państw europejskich i Stanów Zjednoczonych. Nasze nowe propozycje w tej sprawie zgłoszone na konferencji genewskiej oparte są na uwzględnieniu faktu, że w obecnych warunkach, gdy w Europie stworzone zostały przeciwstawne sobie ugrupowania państw, należy przede wszystkim skierować stosunki między państwami należącymi do tych ugrupowań na tory normalnej współpracy pokojowej, pokojowego regulowania sporów między nimi. W tym pierwszym etapie tworzenia systemu bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego propozycje radzieckie nie przewidywały zlikwidowania bloku północno-atlantycznego, unię zachodnio-europejskiej i organizacji Układu Warszawskiego. Z biegiem czasu w drugim etapie, gdy zostałyby osiągnięte sukcesy w dziedzinie złagodzenia napięcia w Europie i stworzenia zaufania między państwami, wspomniane ugrupowania mogłyby być zlikwidowane i zastąpione przez system bezpieczeństwa zbiorowego w Europie.

Rząd radziecki wychodzi z założenia, że rozwiązując kwestię niemiecką należy się liczyć z faktami.

Wojna w Europie zakończyła się już przed dziesięciu laty. W ciągu tego czasu powstały dwa państwa niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna — każde o swoim własnym ustroju ekonomicznym i społecznym. Prócz tego Niemiecka Republika Federalna na mocy układów paryskich wkroczyła na drogę remilitaryzacji i została włączona do militarnych ugrupowań państw zachodnich. Co się tyczy Niemieckiej Republiki Demokratycznej, to wobec zawarcia układów paryskich postanowiła ona wziąć udział w organizacji Układu Warszawskiego.

Jasne jest, że w takich warunkach nie można stawiać kwestii mechanicznego połączenia dwóch części Niemiec — NRD i NRF — gdyż byłoby to nierealne ujęcie sprawy.

Równocześnie delegacja radziecka proponowała, by zainicjować stworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie porozumieniem, które zawarłaby między państwami — uczestnikami ugrupowań istniejących w Europie w sprawie wzajemnego wyrzeczenia się stosowania siły oraz w sprawie rozwiązywania sporów środkami pokojowymi.

Wymiana poglądów w sprawie bezpieczeństwa europejskiego dowiodła, że wszyscy uczestnicy konferencji wykazali dążenie do znalezienia uzgodnionego rozwiązania tego ważnego problemu. Mamy nadzieję, że w toku dalszego rozpatrywania tego problemu osiągnięte zostaną jeszcze znaczniejsze sukcesy.

W sprawie rozbrojenia rząd radziecki wysunął jeszcze przed konferencją genewską — 10 maja — konkretne propozycje dotyczące redukcji zbrojeń, zakazu broni atomowej i usunięcia groźby nowej wojny. Na konferencji genewskiej zaproponowaliśmy, by potwierdzić już osiągnięte porozumienie w sprawach, co do których nasze stanowiska są bądź całkowicie zbieżne bądź znacznie się zbliżyły.

Dotyczy to przede wszystkim ustalenia poziomu zbrojeń państw, zakazu broni atomowej, konieczności ustanowienia systemu skutecznej kontroli międzynarodowej. Dyskusja nad sprawą rozbrojenia dowiodła, że wszyscy uczestnicy konferencji wypowiedzieli się za tym, by szukać uzgodnionego rozwiązania również tego ważnego problemu mającego decydujące znaczenie dla bezpieczeństwa narodów.

W związku z tym należy podkreślić, że w toku dyskusji nad rozbrojeniem uczestnicy konferencji wysunęli propozycje, które niewątpliwie zostaną uwzględnione podczas dalszego omawiania tego problemu i dopomogą do osiągnięcia między nami niezbędnego porozumienia.

Rząd radziecki oświadcza, że podczas dalszego rozpatrywania problemu rozbrojenia dołoży wszelkich starań, aby znaleźć rozwiązanie tego problemu, odpowiadające pragnieniom narodów.

Odbyła się między nami wymiana poglądów w kwestii niemieckiej. Ujawniło się przy tym odmienne podejście do tego zagadnienia. Delegacje USA, Wielkiej Brytanii i Francji mówiąc o zjednoczeniu Niemiec wychodziły z założenia, że remilitaryzowane zgodnie z układami paryskimi Niemcy zachodnie, a później także zjednoczone Niemcy powinny wchodzić w skład ugrupowania północno-atlantycznego i militarnej unii zachodnio-europejskiej.

Rząd radziecki wypowiada się konsekwentnie za przywróceniem narodowej jedności Niemiec, zwracał uwagę również przed ratyfikacją układów paryskich, że wejście w życie tych układów stworzy ciężkie warunki dla rokowań w kwestii niemieckiej, uczyni bezprzedmiotową dyskusję w sprawie zjednoczenia Niemiec.

Rząd radziecki wychodzi z założenia, że rozwiązując kwestię niemiecką należy się liczyć z faktami.

Wojna w Europie zakończyła się już przed dziesięciu laty. W ciągu tego czasu powstały dwa państwa niemieckie — Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna — każde o swoim własnym ustroju ekonomicznym i społecznym. Prócz tego Niemiecka Republika Federalna na mocy układów paryskich wkroczyła na drogę remilitaryzacji i została włączona do militarnych ugrupowań państw zachodnich. Co się tyczy Niemieckiej Republiki Demokratycznej, to wobec zawarcia układów paryskich postanowiła ona wziąć udział w organizacji Układu Warszawskiego.

Jasne jest, że w takich warunkach nie można stawiać kwestii mechanicznego połączenia dwóch części Niemiec — NRD i NRF — gdyż byłoby to nierealne ujęcie sprawy.

Związek Radziecki był i jest gorącym zwolennikiem zjednoczenia Niemiec jako militarnego pokoju, demokratycznego państwa. Jesteśmy głęboko przekonani, że problemu niemieckiego nie można omawiać bez udziału przedstawicieli Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Niemieckiej Republiki Federalnej.

W sytuacji, jaka ukształtowała się w Europie, jedyną realną drogą do zjednoczenia Niemiec są wspólne wysiłki czterech mocarstw, jak również narodu niemieckiego, zmierzające do rozładowania napięcia w Europie, do ustanowienia zaufania między państwami. Właśnie temu celowi służyłoby najlepiej stworzenie systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, z udziałem w nim na równych prawach, aż do chwili zjednoczenia Niemiec obu ich części. Ponieważ prowadziłoby to do utrwalenia pokoju w Europie i przeskazywałoby odrodzeniu militarystyki niemieckiej, to zniesione zostałyby z biegiem czasu bariery, jakie wznoszą się obecnie na drodze do zjednoczenia Niemiec.

Z drugiej strony dla zjednoczenia Niemiec z punktu wi-

dzenia ich warunków wewnętrznych ogromne znaczenie ma zbliżenie między oboma ich częściami — Niemiecką Republiką Demokratyczną i Niemiecką Republiką Federalną.

Delegacja radziecka ubolewa, że na naszej konferencji nie poświęcono należytej uwagi problemowi Azji i Dalekiego Wschodu. Tymczasem nie cierpią zbytnio takie zagadnienia, jak przywrócenie Chińskiej Republiki Ludowej należnych jej praw w ONZ, uregulowanie sytuacji w rejonie Tajwanu na podstawie uznania bezspornych praw narodu chińskiego, wykonanie porozumień genewskich w sprawie Indochin i inne kwestie.

Problemów tych w żaden sposób nie unikniemy. Trzeba będzie rozwiązywać je w interesie pokoju i bezpieczeństwa w Azji i na Dalekim Wschodzie, w interesie pokoju międzynarodowego.

Konferencja genewska utorowała drogę do dalszego wspólnego rozpatrzenia i rozwiązania palących problemów międzynarodowych. Powzięliśmy również ważną decyzję w sprawie konieczności rozwoju kontaktów między Wschodem a Zachodem, rozwijania i zacieśniania stosunków gospodarczych i kulturalnych między naszymi państwami.

Tym samym założyliśmy fundament dla rozszerzenia współpracy między naszymi krajami.

Rząd Radziecki ze swej strony gotów jest wszechstronnie przyczynić się do takiej współpracy. Liczy on na to, że również i inne państwa uczestniczące w konferencji iść będą tą drogą, która odpowiada interesom narodów naszych krajów, interesom powszechnego pokoju.

Wszyscy uznajemy doniosłe znaczenie powyższych tu uchwaleń.

Stanowią one początek nowego etapu w stosunkach między naszymi krajami. Przyczyni się do umocnienia zaufania między nami, między naszymi narodami. Uchwały te mieć będą pozytywne znaczenie również dla innych krajów, dla sprawy utrwalenia powszechnego pokoju.

Najgorętszym dążeniem wszystkich narodów jest dążenie do pokoju. Rząd radziecki dołoży niezbędnych starań, aby nasze uchwały zmierzające do rozładowania napięcia międzynarodowego i utrwalenia powszechnego pokoju zostały wcielone w życie. Wymaga to cierpliwości i lojalnego rozpatrzenia tych zagadnień, które wypadły nam jeszcze rozpatrywać i rozwiązywać. Jeżeli jednak wszyscy przejawimy ducha współpracy, który wykazany został tutaj w Genewie — będzie to niezawodną rekoimją, że szlachetny cel utrzymania pokoju zostanie osiągnięty i że narody będą spokojne o swe jutro.

GENEWA, 23 lipca

Sobotni i ostatni dzień konferencji wielkiej czwórki był najbardziej dramatyczny. Począwszy od wczesnych godzin rannych co chwila zmieniały się nastroje w Domu Prasy i co chwila ktoś przynosił nowe — czasem prawdziwe, a czasem nieprawdziwe — informacje. Jedni, przeważnie dziennikarze amerykańscy, mówili o narastających trudnościach. Powoływali się oni na treść sobotnich gazet amerykańskich, które skatalogowały wszystkie rzeczywiste i urojone różnice zdań. Inni — wypowiadali opinie bardziej optymistyczne.

W godzinach popołudniowych napięcie wzrosło do maksimum. Każdy odczuwał, że w Pałacu Narodów, gdzie odbywało się ostatnie posiedzenie wielkiej czwórki, decydują się losy pokoju. O godz. 5.20 po południu w Domu Prasy ożnajmiono oficjalnie, że sekretarz stanu Dulles odlataje o godz. 6. nie czekając na koniec konferencji. Gubił się w szczyty w różnych domysłach. Informacja ta, choć ogłoszona urzędowo, okazała się błędna.

Koło godz. 6 po południu nie wytrzymał i pojechał do Pałacu Narodów. Trafił tam właśnie na chwilę, gdy szefowie rządów wracali po krótkiej przerwie w obradach. Zauważyli, że premier Eden przyjechał z małżonką i że wkrótce potem przybyła oddzielnym samochodem żona prezydenta Eisenhamera.

PANIE PRZEWODNICZĄCY! PANOWIE!

Było to historyczne spotkanie. Był to w sumie dobry tydzień. Ale jedynie historia powie, jaka była prawdziwa wartość i rzeczywiste znaczenie naszych wspólnych obrad. Dla oceny tej konferencji decydujący będzie sposób, w jaki nasze rządy kontynuować będą to, cośmy rozpoczęli.

Otwarcie omówiliśmy szereg najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych problemów dotyczących naszych narodów i, zaiste, narodów całego świata.

Nie przybyliśmy tutaj, aby osiągnąć ostateczne rozwiązanie, przybyliśmy, aby zobaczyć, czy potrafimy wspólnie znaleźć drogę, która doprowadzi do rozwiązania tych problemów i która rozjaśni perspektywę pokoju światowego.

W tej końcowej godzinie naszego spotkania pragnę wyrazić przekonanie, że perspektywy trwałego pokoju, opartego na sprawiedliwości, dobrobycie i większej wolności, są pomyślniejsze, a niebezpieczeństwo straszliwej tragedii nowoczesnej wojny jest mniejsze.

Praca naszych ministrów spraw zagranicznych, gdy dążyć będą do wykonania naszych dyrektyw, mieć będzie ogromne znaczenie, być może, większe niż to, czego myśmy tutaj dokonali. Zadanie ich odzwierciedlające zasadniczą politykę ich rządów polegać będzie na tym, aby osiągnąć porozumienie

co do kierunku akcji, którą my tutaj mogliśmy przedyskutować jedynie w sposób najogólniejszy. Jestem pewien, że wszyscy życzymy im powodzenia.

Wierzę, że wszyscy poprzemy niezbędne korektury, jakie ich zdaniem nasze rządy powinny poczynić, jeśli mamy rozwiązać nasze rozbieżności w tych sprawach. Jeśli nasze narody w ciągu przyszłych miesięcy i lat lepiej się wzajemnie poznają i rozumieją, tak jak myśmy się lepiej poznali w ciągu tego tygodnia, ułatwi to dalsze porozumienie między naszymi rządami. Niechaj to się stanie w duchu sprawiedliwości

i niechaj przyniesie ludzkości wzrost dobrobytu, większą wolność oraz zmniejszą obawy, cierpienia i nieszczęścia. Niechaj towarzyszy temu większa dobra wola między ludźmi. Wówczas dni te, zaiste, na zawsze pozostaną w pamięci.

Przybyłem do Genewy, ponieważ wierzę, że ludzkość pragnie uwolnić się od wojny i od pogłosek o wojnie. Przybyłem tutaj, ponieważ głęboko wierzę w uczciwość i zdrowy rozsądek ludzi, którzy zamieszkują naszą planetę. Z tym niezłomnym przekonaniem wyjadę dziś wieczorem do mego kraju, modląc się, by ta nadzieja ludzkości została spełniona.

Oświadczenie A. Edena

Konferencja szefów rządów, która była przedmiotem tak wielu dyskusji, która była tak poważnie stawiana, w szczególności przez sir Winston Churchilla przed dwoma przeszłymi laty, została obecnie zakończona. Konferencja ta postawiła sobie ograniczone zadanie.

Osiągnięto więcej, niż wykonanie tego zadania. Przed dziesięciu laty zakończyła się wojna w Europie. Obecnie przystąpiliśmy wreszcie do pracy, którą spodziewaliśmy się rozpocząć w roku 1945. Osiągnięto obecnie porozumienie umożliwiające nam zajęcie się podwójnym problemem: zjednoczenia Niemiec i bezpieczeństwa europejskiego. Nikt nie oczekuje

że szczegółowe uregulowanie tych skomplikowanych zagadnień będzie rzeczą łatwą, ale obecnie istnieją lepsze niż kiedykolwiek od zakończenia wojny szanse zajęcia się praktycznymi propozycjami zmierzającymi do rozwiązania rozbieżności, które dzieliły Europę przez wszystkie te lata. Na konferencji tej nie postawiliśmy sobie zadania, by w ciągu kilku dni opracować szczegółowy plan. Dlatego też w naszych dyskusjach dla ministrów spraw zagranicznych umożliwiłyśmy jedynie najistotniejszą tezę wyzerpującego porozumienia.

Świat niewątpliwie zwrócił uwagę na ton i atmosferę, w jakiej odbywały się nasze obrady, ci spośród nas, którzy brali bezpośredni udział w obecnych rokowaniach, świadomi byli, że na naszych posiedzeniach panował nowy duch pojednania. Ale poza oficjalnymi obradami mieliśmy wiele okazji do kontaktów osobistych, które, jak mi wiadomo, wszyscy uznaliśmy za niezwykle cenne. Jestem głęboko przekonany, że wymiana poglądów poza salą konferencyjną dała nam wszystkim znacznie lepsze zrozumienie wzajemnych pozycji oraz problemów, wobec których każdy z nas stanie.

Jeśli będziemy mogli kontynuować wspólnie naszą pracę w duchu tej konferencji, wówczas to, co dzisiaj jest budzącą nadzieję zapowiedzią, stanie się trwałym osiągnięciem w miarę rozwoju wydarzeń.

Wymowna statystyka

NOWY JORK (PAP)

Według danych kanadyjskiego ministerstwa pracy, w czerwcu 1955 r. odbyło się w Kanadzie 29 strajków.

Ogółem w ciągu pierwszych 6 miesięcy br. według niepełnych danych odbyło się w Kanadzie 73 strajki, w których uczestniczyło 21 542 robotników.

Oświadczenie E. Faure'a

Premier Edgar Faure, który przewodniczył na końcowym posiedzeniu konferencji szefów rządów czterech wielkich mocarstw w Genewie, złożył pod koniec tego posiedzenia następujące oświadczenie:

Nasza konferencja dobiega końca, niemniej jednak nie powinniśmy się rozstać całkowicie. Mówiąc to mam na myśli, że jeżeli fizycznie nie będziemy już wszyscy razem w tej samej sali, to powinniśmy moralnie

pozostać połączeni tą samą wolą.

Niech mi wolno będzie wyrazić przekonanie, że niezależnie od porozumień, jakie osiągnęliśmy w pewnych sprawach, co do pewnych tekstów i niektórych wytycznych, sam fakt naszego spotkania, atmosfera obrad, duch wzajemnego zrozumienia, jaki tu panował — wywarł głęboki wpływ na stosunki międzynarodowe i ich pomyślny rozwój.

Przyjęliśmy wspólną rezolucję. Teraz musimy znaleźć środki jej realizacji. Na tej drodze został uczyniony pierwszy krok, lecz przeskody piętrzą się jeszcze. Nie mamy zamiaru tego ukrywać, ponieważ wszelki postęp osiąga się tylko przez prawdę.

Prawdą jest, że życie opiera się na stanie napięcia, że motorem jego jest siła. Niechże to napięcie i owa siła służą wzajemnemu zrozumieniu i przyjaźni, a nie wrogości i nieufności.

Narodom, które patrzą na nas, nie tylko tym narodom, które reprezentujemy — powinniśmy zaproponować, by stopniowo zastąpiły konieczne jeszcze środki bezpieczeństwa przez twórcze zjawienie zadania pokojowe.

Zbiór dokumentów konferencji warszawskiej

WARSZAWA (PAP)

Polski Instytut Spraw Międzynarodowych wydał zbiór dokumentów historycznej konferencji warszawskiej, która obradowała w dniach 11—14 maja br.

Zbiór zawiera przemówienia mówców stanu biorących udział w obradach, postanowienia konferencji i pełny tekst dokumentów podpisanych na konferencji. W załącznikach znajduje się m. in. rezolucja ludności Warszawy zebranej na wiecu w dniu 14 maja br.

Dzień zwycięstwa pokoju

(Korespondencja własna z Genewy)

ra. Przybycie pań było dla nas dowodem, że konferencja zbliża się do pomyślnego końca.

Tym razem wypadło nam czekać niedługo: na parę minut przed godz. 19.30 szefowie rządów wraz z ministrami spraw zagranicznych i licznymi współpracownikami — usmiechnięci i rozradowani — zaczęli opuszczać Pałac Narodów. Pędem pognaliśmy do samochodów, by zdążyć do Domu Prasy na ostatnie konferencje prasowe.

Gdy teraz konferencja czterech zakończyła się przyjęciem wspólnie deklaracji czterech szefów rządów, spróbujmy na gorąco ustalić, co w Genewie zostało uchwalone, a co nie.

Na pierwszym miejscu chyba należy wymienić fakt przywrócenia współpracy i przyjaznych stosunków między wielkimi czterema mocarstwami. W ten sposób Genewa stała się punktem wyjścia dla nowych stosunków między narodami, dla stosunków pokojowego współistnienia, dla położenia kresu zimnej wojnie.

Jak wynika z jednoznacznej deklaracji czterech szefów rządów, zlecieli oni ministrom spraw zagranicznych, by kontynuowali wysiłki, zmierzające do stworzenia systemu bezpieczeństwa w Europie, jak również do posunięcia naprzód sprawy redukcji zbro-

jeń. W szczególności wznowiona ma być już w przyszłym miesiącu praca podkomisji rozbrojenia ONZ, której przekazane będą wszystkie projekty, wysunęte w toku konferencji czterech w Genewie.

Ministrowie spraw zagranicznych zajęć się mają również rozwojem przyjaznych stosunków między Wschodem a Zachodem.

Coż pozostałe nie zostało lub nie uwzględnione w uchwale wielkiej czwórki w Genewie?

Przed wszystkim problem Niemiec. Choć problem ten wymieniony jest we wspólnej deklaracji, nikt tu nie wątpli, że dotychczasowa polityka Adenauera uniemożliwiła rozwiązanie sprawy Niemiec w Genewie. Powrócić można będzie do tej sprawy dopiero po dalszych krokach naprzód w kierunku międzynarodowego odprężenia, po posunięciu naprzód sprawy bezpieczeństwa zbiorowego Europy i problemu rozbrojenia.

Jak to było do przewidzenia, w deklaracji końcowej nie znalazły żadnego odzwierciedlenia projekty pewnych kół amerykańskich, pragnących poruszenia w Genewie tak zwanej „sprawy Europy wschodniej” i „międzynarodowego komunizmu”. Uważa się tu, że jest to osobista porażka sekretarza stanu Dulles.

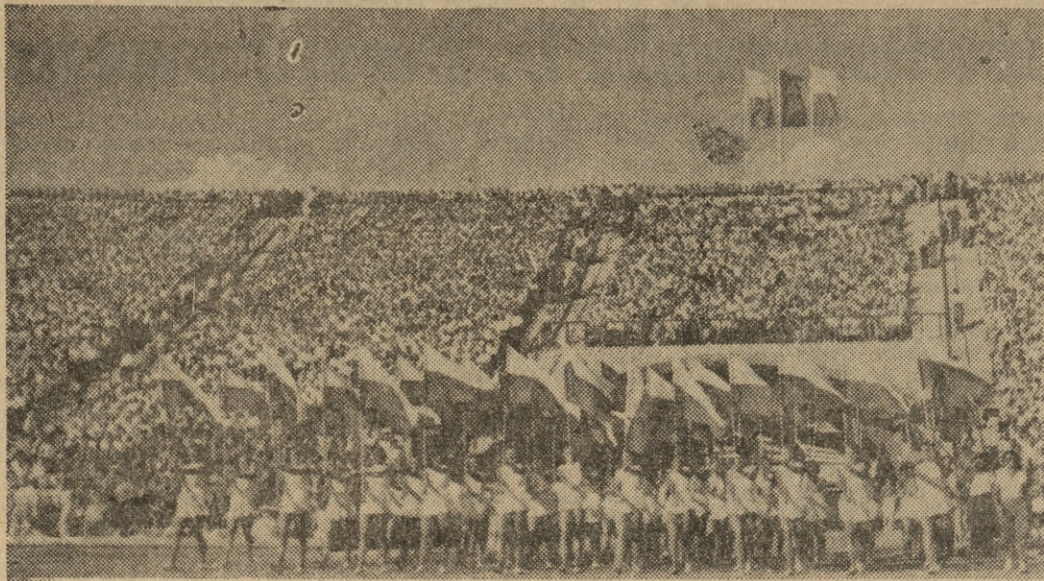
Jeden z dziennikarzy zachodnio-niemieckich po otrzymaniu tekstu wspólnej deklaracji zwrócił uwagę na to, że ani w tej deklaracji, ani w toku obrad nie poruszono sprawy granicy polsko-niemieckiej. Jego zdaniem — chyba słusznym zdaniem — jest to równoznaczne z nowym zatwierdzeniem tej granicy przez wielką czwórkę.

Końcowe oświadczenia czterech szefów rządów pod jednym względem były niemal równobrzmiące. Każdy z nich uznał za stosowne powiedzieć, że uchwały genewskie są dopiero początkiem, są prolegomenem otwierającym drogę dla dalszych poczyną dla dobra pokoju. Już w październiku spotkać się mają w Genewie ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw celem realizacji zaleceń szefów rządów.

Wiele — jak mówili szefowie rządów — zależeć będzie od powodzenia tego spotkania ministrów spraw zagranicznych. Już dziś można śmiało powiedzieć: w Genewie zwyciężyła sprawa pokoju. Konferencja czterech w Genewie stać się może punktem zwrotnym w dziejach ludzkości.

Nie więc dziwnego, że dziennikarze różnych narodów, zebrani w genewskim Domu Prasy, składali sobie nawzajem serdeczne życzenia.

GRZEGORZ JASZUNSKI

W dniu 22 lipca br. nastąpiło uroczyste otwarcie Stadionu Dziesięciolecia. Na zdjęciu: fragment defilady sportowców. CAF — fot. St. Wdowiński

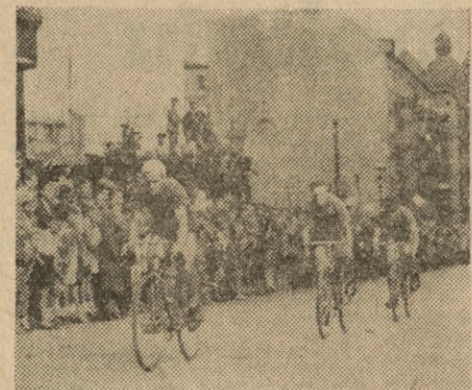
Na mistrzostwach świata w łuczniczo, które odbyły się w Helsinkach, reprezentantka Polski Katarzyna Wiśniowska, widoczna na zdjęciu w otoczeniu zawodniczek amerykańskich, została dwukrotną mistrzynią świata. Fot. — CAF

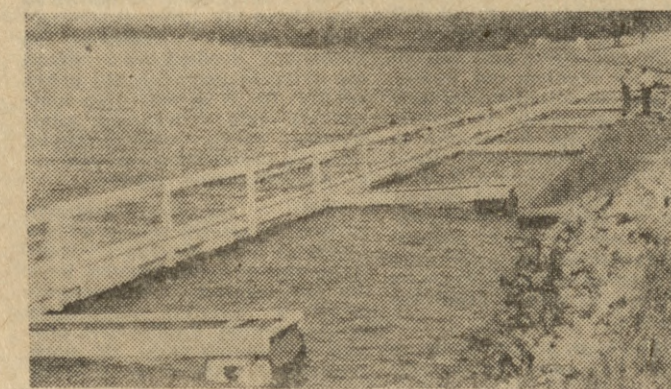
Niespodziankę po pierwszych dniach żeglarskich mistrzostw Polski na Jeziorze Kierskim — sprawili reprezentanci AZS, którzy wysunęli się w ogólnej punktacji na czoło z 2430 pkt., spychając na drugą pozycję zespół LZS (1886 pkt.). Indywidualnie najlepszym okazał się Poklewski (AZS) — 1516 pkt. przed Blaszką (LZS) — 1215 pkt.

Fragment meczu piłkarskiego Poznań II — Gdańsk II, zakończony wygraną Gdańska 3:2 (1:2).

Impomująca stawka około 150 kolarzy z całej Polski stanęła do wyścigów ulicznych o Puchar MTP. Po rozegraniu eliminacyjnych wyścigów drużynowych zerwała się gwałtowna długotrwała ulewa tak, że organizatorzy zmuszeni byli do wycofania i wyznaczyli nowy termin na 7 sierpnia br.

Jeden pomost startowy na Jeziorze Maltańskim już gotów, a drugi — w robocie. Zauważcie beczki blaszane, zapobiegające zbyt niemiernemu zsunięciu się pomostu (do reportażu powyżej).

Grabowski skoczył 7,40 m!

W niedzielę na stadionie W. P. w Warszawie kadra lekkoatletyczna rozpoczęła dwudniowe zawody kontrolne przed II MISM. Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych w wielu konkurencjach uzyskano szereg wartościowych wyników. W jednym z półfinałów 100 m zwyciężył Szmidi w 10,6 przed Kiszka — 10,6 i Baranowskim — 10,7, a w sztafecie 4x100 m czwórka: Baranowski, Voigt, Jarzębowski i Szmidi uzyskała 41,1, a więc o 0,1 sek. lepiej od rekordu Polski.

Na dobrym poziomie stał również skok w dal mężczyzn i kobiet. Grabowski miał wszystkie udane skoki, a najlepszy z nich 7,40 zapewnił mu zwycięstwo przed Kropidłowskim — 7,32. Wśród kobiet zwyciężyła Kusion — 5,85.

W oszczepie Walczak wygrał pewnie, mając już w pierwszym rzucie 72,32. Drugi był Radziwonowicz — 67,36.

Piłkarze III ligi znów rozpoczęli zmagania

W Poznaniu odbyło się jedno spotkanie. Kaliska Proсна, która była zespołem taktycznym i technicznie lepszym od Budowlanych, dopiero w ostatnich minutach zdobyła zwycięską bramkę i ustaliła wynik meczu 3:2.

Wyraźny spadek formy wykazała Sparta Gniezno, przegrywając z Kolejarem Szczecina 0:4.

Stal w Nowej Soli, dzięki ciężko wywalczonemu zwycięstwu w meczu z Gwardią Zieloną Góra 3:2, poprawiła swoją lokatę, plasując się na siódmej pozycji.

Kepiński Kolejarsz musiał oddać dwa punkty w Szczecinie Gwardii, która już w pierwszej części meczu zwyciężyła gości 2:1 i wynik ten utrzymała do końca. (p)

35 skoków Oli Wojtkowiakówny

Było to 15 lipca 1955 r. Tu i ówdzie gromadziły się czarne burzowe chmury. Przelotne burze szybko jednak przeszły i na niebie ukazało się słońce.

Na lotnisku poznańskiego Aeroklubu LPZ panował ruch. Jak zwykle zresztą w lipcu. Dzień przeznaczony był na trening skoków spadochronowych. Pierwszą kolejką skoków już się skończyła. Czekaający na następną zajęci byli układaniem spadochronów, gimnastyką i rozmowami na temat skoków. Gimnastyka jest każdym skoczki bardzo potrzebna, szczególnie w takich skokach. Jak miała dziś oddać Ola Wojtkowiakówna — studentka IV roku matematyki, uprawiająca spadochroniarstwo już od 1952 roku.

To prawda, że Ola miała początkowo wiele trudności. Najgorzej było z przewyższeniem lęku przed skokiem. W końcu jednak i lęk przeszedł. Pilny trening przyniósł owoce. Pamiętam. Jak 5 czerwca 1952 roku przyjechała wczesnym rankiem na lotnisko i zameldowała się u mnie, zgłaszając gotowość do wykonania skoku. Warunki meteorologiczne nie były najlepsze. Musieliśmy więc poczekać do południa. W czasie tzw. rozgrywek, to znaczy krótkiego egzaminu przed skokami, zapytałem ją, jak się czuje i czy może wykonać skok z opóźnionym otwarciem spadochronu. Choć odpowiedziała krótko — „tak”, zauważyłem na jej twarzy wyraz lęku. Długotrwała praca instruktorska nauczyła mnie czytać z twarzy. Oli dałem zadanie:

— Skok z 8-sekundowym opóźnieniem otwarcia spadochronu.

Pod spadochroniarnię podjechał samochód, zabrał sprzęt i udaliśmy się na start. Pierwszy skakałem ja. Niby w charakterze „sondy”. Musiałem wybać warunki meteorologiczne. Ola skakała trzecia. Zajęła miejsce w samolocie. Startowy skakała chorągiewką i CSS-13 zawył niskim

Głos SPORTOWY

Głos SPORTOWY

Głos SPORTOWY

Pozostały niespełna dwa tygodnie

Wszystko musi „grać na sto dwa”!

Już kilkakrotnie pisaliśmy o przygotowaniach do regat wioślarskich i kajakowych II Międzynarodowych Igrzysk Sportowych Młodzieży, które zostaną rozegrane na Jeziorze Maltańskim w Poznaniu. Pisaliśmy krytycznie, wskazując na powolne tempo prac przygotowawczych, do przyjęcia gości wielu ekip zagranicznych oraz najlepszych wioślarzy i kajakowców naszego kraju. Teraz jednak musimy pochwalić organizatorów, którzy wzięli się solidnie do zaplecia przyszłowiowego „ostatniego guzika”, co nie jest wcale sprawą łatwą.

Gwoli sprawiedliwości trzeba jednak stwierdzić, że są jeszcze pewne niedociągnięcia, lecz o tym niżej.

Każdemu chyba wiadomo, że tak wielkiej imprezy sportowej w Poznaniu jeszcze nie organizowano i dlatego też można uważać ją za poważny egzamin poznańskich działaczy sportowych, którzy przy minimalnej tylko pomocy Warszawy, samodzielnie przygotowują regaty. Nie, tym razem nie będziemy pisać ani o konkurencjach sportowych, ani o szansach, ani też o nazwiskach faworytów. Poświęcimy kilka uwag i informacji przygotowaniom.

W sobotę z całą ekipą udaliśmy się nad Małtę, by na miejscu stwierdzić, „co” i „jak”. Na pierwszy rzut oka — wszystko po staremu. Spokój. Przejęcie się jednak brzegami jeziora, uważnie popatrzyć i...

— Nareszcie ruszyliśmy, — mówił ob. Kapitańczyk, kier. budowy domku sędziowskiego. — Materiału jest dość, więc praca idzie tak, jak... powinna od początku. Musimy się więc spieszyć. Robimy w świątek i piątek. Przed pierwszym będziemy gotowi.

— Na pewno? — pytamy z niedowierzaniem. — Jeszcze dachu nie ma...

— To nie. Widzicie te belki pod dach? Wczoraj ich jeszcze nie było. Nie ma dyskusji, zdążymy.

W czasie naszej rozmowy nadjechał samochód. Wysiadł z niego kierownik sekcji kajakowej WKWF — Michał Kaczmarek. Przyjechał, aby na miejscu uzgodnić jakieś szczegóły. A więc kierownictwo czuwa. Zaczynamy wierzyć, że rzeczywiście nie ma co dyskutować. Zdąży.

— Wytyczyliśmy już trasy dla wszystkich konkurencji kajakowych — informuje M. Kaczmarek. — Boje też mamy na miejscu. Wczoraj nawet założyliśmy na próbę. Tu, przy mecie, będzie zainstalowana składana trybuna. Miejski Zarząd Zieloni i Ogrodów też już rozpoczął...

I jakby na potwierdzenie tych słów, na przeciwnym brzegu jeziora rozległ się warkot wodnej kosiarki usuwającej przybrzeżne trzciny i szuwały. — Właśnie dzisiaj ją sprowadzili.

Rozmawiamy dalej. Dowiadujemy się, że załatwiono już sprawę podłączenia linii telefonicznej i świetlnej, że w najbliższym czasie stanie nad brzegiem 20 namiotów 25-osobowych, w których znajdą się pomieszczenia dla służby lekarskiej i awaryjnej. Jeden z

— Zdążymy! — mówi kierownik budowy Kapitańczyk (z lewej) do przewodniczącego sekcji kajakowej WKWF — Michała Kaczmarka.

Fot. K. Przychodzki

namiotów mieścić będzie także „gabinet lekarski” dla ludzi i kajaków, czyli — warsztat szutniczy.

Zakwaterowanie gości również przestało być problemem. Znajdą oni wygodne mieszkania w Domu Akademickim przy ul. Stalingradzkiej. Niemniej wygodne „mieszkania” czekają na łodzi i kajaki, dla których pobudowano nad brzegiem Małty kilkadziesiąt stojaków. Nad tymi stojakami wkrótce pobiude się dachy, chroniące cenny sprzęt przed deszczem i słońcem. Organizatorzy mają też i pewne kłopoty. W jeziorze — de nomine — kapanie jest „surowo wzbromione”. De facto jednak młodzież mieszkająca w okolicy zarządzania tego nie przestrzega. Nikomu by to specjalnie nie przeszkadzało, gdyby nie fakt, że w pogoni za dodatkowymi atrakcjami młodzież pływaczy nie daje spokoju pływającym bojom, powodując nieraz zrywanie ich z kotwicy. Dobrze byłoby, gdyby Komen

ba, że organizatorzy nie postarali się o przydział przynajmniej pięciometrowych belek. Praca byłaby łatwiejsza, a sam pomost — mocniejszy. Dobrze jednak i to. Pomosty są wykonane pomysłowo. Aby zapobiec zbyt niemiernemu zanurzeniu, z jednej strony, co kilkanaście metrów podpierają go pływaki z pustych blaszanych beczek.

Do rozpoczęcia regat pozostały niespełna 2 tygodnie, a pracy, choć idzie pełną parą, jest jeszcze wiele. Wszystko wskazuje jednak na to, że będzie wykonana na czas. Apelujemy jeszcze raz do robotników zatrudnionych nad Małtą, i do organizatorów. Poznać musi zdać egzamin na piątkę z plusem. Zależy na tym chyba wszystkim.

Żeby — jak mówią poznaniacy — „wszystko grało na sto dwa”. Prezydium MRN winno też pomyśleć o doprowadzeniu do porządku terenów przylegających do jeziora, a nade wszystko — o wyremontowaniu choć z grubsza betonowej drogi dojazdowej. Ruch samochodowy będzie przecież duży i, co tu ukrywać, na przyjęcie miłych gości zagranicznych trzeba dać Poznańowi odświętną szatę. Jeśli im się spodoba, może zechcą częściej przyjeżdżać do Poznania. A to chyba nie jest nam obojętne, prawda?

MARIAN FLEJSIEROWICZ

Przodownik ligi hokeja — Start przegrał w Środzie

Przodownik w tabeli ligi hokeja na trawie Start Gniezno gościł w Środzie, gdzie przegrał towarzyskie spotkanie z miejscowym Kolejarem.

Po ciekawej, szybkiej i na dobrym poziomie stojącej grze niespodziewane zwycięstwo odnieśli gospodarze, bijąc Start 2:0. Bramki zdobyli Nowaczyk i Głowczewski.

Zawody prowadził Gościński i Strybrat. (x)

ZBIGNIEW TUROWSKI
społeczny instruktor spadochronowy
Poznańskiego Aeroklubu LPZ

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego

(Ciąg dalszy ze str. 2)

kowych, tj. o 53 proc. więcej oraz pierwszą większą partię roztrząsaczy obornika w liczbie 959 sztuk. Gminne spółdzielnie CRS „Samopomoc Chłopska” otrzymały do rozprawy 30 proc. więcej obsypników, o 70 proc. więcej siewników zbożowych, parników o 35 proc. więcej, kultywatorów o 37 proc. więcej niż w I półroczu 1954 r.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych według stanu na 30. 6. 1955 r. wynosiła 422. Liczba traktorów w przecięciu na traktory o mocy 15 KM w POM, według stanu na 30. 6. 1955 r. wzrosła o 12 proc. W porównaniu z 1954 r. POM wykonały w I półroczu 1955 r. o 25 proc. więcej prac niż w I

półroczu 1954 r. Jednak nadal i w hucie szkła „Ujście”, trzecią maszynę papierniczą, w Szczecińskiej Fabryce Celulozy „Skolwin”, 25 tys. wrecion w przedalnię średnioprężnej w Zambrowie, przedalnię odpadkową w Zawierciańskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, roszarnię w Elku, fabrykę makaronu we Wrocławiu, słodownię w Zarach, zakłady mleczarskie w Parczewie i Janowie Lubelskim, smalcownię w zakładach mięsnych w Łodzi.

W I półroczu 1955 r. zelektryfikowano 363 wsie, tj. o 37 proc. więcej niż w odpowiednim okresie 1954 r., 181 państwowych gospodarstw rolnych, tj. o 39 proc. więcej, oraz 114 ośrodków gospodarczych w spółdzielniach produkcyjnych.

W ramach akcji osiedleńczej osiedlono na Ziemiach Zachodnich ponad 6,4 tys. rodzin. Ponadto skierowano na te tereny znaczną liczbę pracowników do pracy w PGR-ach w ramach zaciągu pionierskiego.

Liczba zorganizowanych spółdzielni produkcyjnych osiągnęła ok. 10 tysięcy.

5. Transport i łączność

Plan przewozu ładunków wszystkimi środkami transportu publicznego w I półroczu 1955 r. został wykonany w 102 proc. przy wzroście przewozów ładunków o 12 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r.

Koleje normalnotorowe wykonały pomyślnie plan przewozu ładunków i pasażerów, załadunek wagonów towarowych wzrósł w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 7 proc. w tym załadunek węgla o 8 proc.

W I półroczu 1955 r. uległy znacznej poprawie wskaźniki techniczno-ekonomiczne pracy kolei w porównaniu z I półroczem 1954 r. Współczynnik obrotu wagonu towarowego polepszył się o 7 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. Zużycie węgla obliczeniowego zmniejszyło się o 8 proc. w ruchu towarowym i o 7 proc. w ruchu osobowym, załadunek statyczny wagonu towarowego

wzrósł o 1,3 proc., a ciężar pociągu brutto o 4 proc.

Państwowa Komunikacja Samochodowa przekroczyła w I półroczu 1955 r. zarówno plan przewozów ładunków jak i pasażerów. Przewozy ładunków wzrosły o 29 proc., a przewozy osób o 8 proc. W porównaniu z I półroczem 1954 r. współczynnik gotowości technicznej taboru ciężarowego polepszył się o 4 proc.

Wartość usług łączności, liczonej w cenach porównywalnych, była w I półroczu 1955 r. o 13 proc. wyższa niż w odpowiednim okresie 1954 r.

W I półroczu 1955 r. zradiofonizowano prawie 2-krotnie więcej wsi niż w I półroczu 1954 r., a liczba wsi przyłączonych do sieci telefonicznej wzrosła o 63 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. Liczba wsi przyłączonych do sieci telefonicznej w I półroczu 1954 r.

6. Inwestycje i budownictwo

Nakłady inwestycyjne ze środków scentralizowanych w cenach porównywalnych były w I półroczu 1955 r. o ok. 2 proc. wyższe niż w I półroczu 1954 r. W I półroczu 1955 r. zrealizowano 41 proc. planu rocznego.

Resorty rolnicze osiągnęły w I półroczu 1955 r. wyższy poziom wykonania rocznego planu nakładów inwestycyjnych niż w odpowiednim okresie 1954 r.

W I półroczu 1955 r. nastąpił znaczny wzrost nakładów inwestycyjnych zrealizowanych w resortach rolniczych. W porównaniu z nakładami zrealizowanymi w I półroczu 1954 r., nakłady w resortach rolniczych wzrosły o 48 proc., nakłady na urządzenia socjalne i kulturalne wzrosły w I półroczu o 9 proc.

Oddano do użytku szereg ważnych obiektów inwestycyjnych, m. in. dalsze podstawowe działy produkcji w hucie im. Lenina (zespół II wielkiego pieca, 2 przechylne piece marte nowskie, I zespół aglomeracji, walcownie-zgniatacz, III turbobespół siłowni hut), 3 baterie koksownicze (w hucie „Kościuszko” i w zakładach koksowniczych w Gliwicach), szereg turbozespołów o łącznej mocy 110 MW i kotłów o łącznej wydajności 690 T/H pary (w elektrowniach Jaworzno II, „Szczecin”, w elektrociepłowni „Żerząd”), 188 km linii najwyższych napięć, kopalnię odkrywkową węgla kamiennego „Kasia II”, drugi ciąg amoniaku i nawozów azotowych w Kędzie rzynie, Fabrykę Celulozy w Jeleniej Górze, szereg obiektów w cementowni „Rejowiec II”

podstawowej pod względem wartości robót w 104 proc., w tym przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w 104 proc., Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli w 102 proc.

Pomimo przekroczenia planu według wartości robót realizacja planu oddawania obiektów do użytku nadal kształtowała się niezadowalająco. M. in. Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego nie oddało w terminie do użytku szeregu ważnych obiektów.

Państwowe Biura Projektów przekroczyły plan opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej, jednakże jakość i terminowość dostarczania dokumentacji była nadal niezadowalająca.

Państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wykonały półroczny plan produkcji

7. Obrót towarowy wewnętrzny i zagraniczny

W I półroczu 1955 r. plan obrotów detalicznych handlu uspołecznionego łącznie z żywieniem zbiorowym został wykonany. Obroty detaliczne łącznie z żywieniem zbiorowym w cenach porównywalnych były w I półroczu o 12 proc. wyższe niż w I półroczu 1954 r. W I półroczu 1955 r. przeprowadzono trzecią kolejną obniżkę cen detalicznych w obrocie towarowym.

Dostawy wielu artykułów spożywczych i przemysłowych na zaopatrzenie ludności wzrosły w porównaniu z I półroczem 1954 r. Dostarczono ludności o 12 proc. więcej maki pszennej, makaronu o 25 proc., pieczywa o 6 proc. W tym pieczywa pszennego o 15 proc., cukru o 16 proc., pieczywa cukierowego o 33 proc., tłuszczów roślinnych o 12 proc., masła o 30 proc., mleka o 9 proc., jaj o 15 proc., warzyw o 21 proc., marmolady o 27 proc., herbaty o 17 proc., papierosów o 9 proc., win i miodów pitnych o 6 proc. Natomiast wskutek niewykonania planu skupu żywca nie został wykonany plan zaopatrzenia w mięso, przetwory i tłuszcze zwierzęce.

W zakresie artykułów przemysłowych dostarczono na rynek więcej tkanin wełnianych o 25 proc., tkanin bawełnianych o 14 proc., tkanin jedwabnych o 21 proc., tkanin lnianych o 27 proc., odzieży o 16 proc., obuwia skózanego o 17 proc., mebli o 19 proc., naczyń emaliowanych o 22 proc., fajansu stołowego o 9 proc., rowerów o 17 proc., motocykli o 26 proc., wózków dziecięcych o 19 proc., odbior

ników radiowych o 33 proc., mydła do prania o 15 proc. Centralna Rolnicza Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” wykonała plan obrotów detalicznych w I półroczu 1955 w 97 proc., obroty detaliczne w cenach porównywalnych wzrosły o 12 procent w porównaniu z I półroczem 1954 r.

Znaczej poprawie uległo w porównaniu z I półroczem 1954 r. zaopatrzenie sieci handlu wiejskiego w niektóre artykuły przemysłowe. Głównie spółdzielnie „Samopomoc Chłopskiej” otrzymały więcej obuwia i wyrobów skórzanych o 19 proc., artykułów włókienniczych o 24 proc., odzieży o 24 proc., naczyń blaszanych emaliowanych o 18 proc., naczyń żeliwnych o 34 proc., naczyń oцинковanych o 26 proc., szpadli i łopat o 9 proc. Aparat CRS „Samopomoc Chłopska” otrzymał więcej materiałów budowlanych: wapna palonego o 10 proc., papy o 43 proc., cementu o 4 proc., dachówki o 11 proc.

Sieć stałych punktów sprzedaży detalicznej Centrali Rolniczej Spółdz. „Samopomoc Chłopska” wzrosła w I półroczu 1955 r. o 6 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. W zakresie handlu zagranicznego wartość obrotów towarowych z zagranicą w I półroczu 1955 r. osiągnęła poziom wyższy niż w odpowiednim okresie 1954 r. Zadania planowe na I półrocze zostały w imporcie przekroczone, natomiast plan eksportu nie został w pełni wykonany.

W I półroczu Polska Rzeczpospolita Ludowa utrzymywała stosunki handlowe z 78 krajami, w tym z 32 krajami w ramach rocznych i wieloletnich umów handlowych. W 1955 r. zawarło szereg nowych układów, w tej liczbie z Jugosławią.

8. Szkolnictwo, kultura, ochrona zdrowia oraz gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W 1955 r. ukończyło szkoły podstawowe ponad 296 tysięcy dzieci, a świadectwa dojrzałości z ukończenia liceów ogólnokształcących otrzymało około 30 tys. młodzieży.

W szkolnictwie ogólnokształcącym dla pracujących ukończyło szkoły podstawowe ponad 25 tys. osób, a ponad 3 tys. otrzymało świadectwa dojrzałości.

W I półroczu 1955 r. zasadnicze szkoły zawodowe ukończyło ponad 56 tys. uczniów, technika zawodowa ok. 41 tys. uczniów, szkoły artystyczne ponad 1800 uczniów.

Liczba tytułów wydanych książek i broszur wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 13 proc.

Liczba kin ogółem wzrosła w I półroczu 1955 r. o 7 proc., w tym kin wiejskich stałych i półstałych o 10 proc. Liczba widzów w kinach w porównaniu z I półroczem 1954 r. wzrosła o 15 proc., w kinach wiejskich o 28 proc.

Liczba przedstawień i koncertów w teatrach i instytucjach muzycznych wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 3 proc., a liczba widzów i słuchaczy o 9 proc.

W I półroczu 1955 r. nastąpiła dalsza poprawa w zakresie opieki lekarskiej nad ludnością.

Ogólna liczba łóżek w szpitalach, izbach chorych i izbach porodowych wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 5 proc., liczba łóżek w izbach porodowych na wsi o 8 proc.

9. Zatrudnienie i wydajność pracy w gospodarce narodowej

Liczba zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej wzrosła w porównaniu z I półroczem 1954 r. o ok. 5 proc., w tym po za rolnictwem o ok. 4 procent.

Zatrudnienie w przemyśle socjalistycznym w I półroczu 1955 r. wzrosło ogółem o ok. 5 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r.

Do pracy w państwowych ośrodkach maszynowych, państwowych gospodarstwach rolnych, zarządzanych rolnictwa składowo ok. 1000 agrotechników, zootechników i mechaników rolnych. Dla potrzeb POM i PGR wysłano w I półroczu 1955 r. ponad 9000 traktorzystów, 1000 kombajnistów, 300 brygadzystów traktorowych.

Liczba godzin pracy lekarzy medycyny i lekarzy dentystów wzrosła w zakładach otwartej pomocy leczniczej w porównaniu z I półroczem 1954 r. o 13 procent.

Liczba miejsc w łóżkach stałych zwiększyła się w I półroczu 1955 r. w porównaniu z 1954 r. o 11 proc., w tym w łóżkach przy zakładach pracy o 8 proc.

W domach wypoczynkowych Funduszy Wczasów Pracowniczych przebywało w I półroczu 1955 r. ok. 206 tys. osób, tj. o 12 proc. więcej niż w odpowiednim okresie 1954 r.

W I półroczu 1955 r. wzrosła działalność przedsiębiorstw komunalnych w miastach i ośrodkach robotniczych.

Dostawa gazu dla gospodarstw domowych wzrosła w I półroczu 1955 r. o 16 proc. w porównaniu z odpowiednim okresem 1954 r.

Liczba pasażerów w komunikacji miejskiej wzrosła w I półroczu 1955 r. o 8 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. W I półroczu 1955 r. przedsiębiorstwa komunikacji miejskiej otrzymały m. in. ponad 100 wozów tramwajowych, ponad 70 autobusów.

Nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej wzrosły o 48 proc. w porównaniu z I półroczem 1954 r. W I półroczu 1955 r. kapitalne remonty objęły ponad 13,1 tys. budynków o 230 tys. izb.

Plan wydajności pracy w przemyśle socjalistycznym wykonany został w ok. 102 proc., w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w 106 proc.

Pracownicy poszukiwani

Kierowniczkę „Domu Młodego Robotnika” zatrudniającą natychmiast Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Pluszowego w Pobiednej, pow. Luban Śląski. Podanie wraz z życiorysem kierować do sekcji personalnej. K2190

Cholewkarzy przyjmie natychmiast Spółdz. Pracy Branży Skórzanej „Obuwnik Poznański” Poznań, St. Rynek 94. Zgłoszenia w biurze kadr. K2208

2 murarzy zatrudni zaraz Stacja Selekcji Roślin Lipie, p-ta Gniewkowo, pow. Inowrocław. Wynagrodzenie w/g stawek budowlanych. K2219

Głównego księgowego do pracy w Rejonowym Kierownictwie Robót Wodno-Melioracyjnych w Lesznie poszukuje Zarząd Wodno-Melioracyjny w Poznaniu. Wynagrodzenie w/g grupy III K. Zgłoszenia wraz z życiorysem kierować: Zarząd Wodno-Melioracyjny Poznań, ul. Towarowa 53. K2216

Kalkulatora - normistę branży papierniczo-poliograficznej przyjmie zaraz. Zgłoszenia kierować do ref. kadr Spółdzielni Pracy Wyróbów Papierniczych „Zespół” w Poznaniu, al. Pułaskiego 1. K2192

Zecera - składacza ręcznego z praktyką, wynagrodzenie wg Układu Zbiorowego dla Przem. Poligraf. oraz robotnika zatrudni zaraz Wytwórnia Biletów Kolejowych Poznań, ul. Kolejowa 27. K2193

Pisarza budowlanego, technika budowy, inspektora technicznego na pracę w Poznaniu i na wyjazd przyjmie natychmiast Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych Poznań, Marcelesińska 6, dział kadr. K2179

Kierownika oddziału księgowości z praktyką i dokładną znajomością branżowego planu kont oraz o pełnych kwalifikacjach magazynierów z branży budowlanej poszukuje zaraz Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane w Poznaniu. Wynagrodzenie w/g układu zbiorowego pracy w budownictwie. Podania wraz z dokładnym życiorysem należy kierować do Biura Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla K2176.

Nieruchomości

Kamienice, wille, parcele, domki w różnych dzielnicach polecam - poszukuje Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26, tel. 87-95. 10803g

Parcele, domki, wille, kamienice kupno sprzedaż, załatwia solidnie „Union”, Poznań Nowowiejskiego 9. 10817g

Kamienice, wille, domki z mniejszymi i większymi ogródami, parcele kupno-sprzedaż, zamiany, załatwia fachowo, rzetelnie Gorodski, Poznań, Świerczewskiego 11. 10951g

Kamienice komfortowe, domy handlowe, wille, domki jednorodzinne oraz parcele polecam, poszukuje: Hinz, Poznań, Piłkarska 19. 11508g

Parcele budowlane od 1000-1900 m² w Świerzędzu, w pobliżu dworca sprzedam zaraz. Pośrednicy wykluczeni. Adres wskazać Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, nr 12158g

Kamienice, wille, domki z wolnymi mieszkaniami, oraz wielki wybór parcel, polecam - poszukuje Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 11742g

Kupno

Blok do Fiatu 500 (Simka) z głowicą lub bez, kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 12410g.

Sprzedaż

Wózki dziecięce, autka drewniane, autka koszykowe, czeskie, ceratowe spacerówki, na łożyskach, meblowa gęsta oraz łożyska, polecają: Bracia Chojnacy Poznań, Wrocławska 25. 10280g

Celofan do butelek oraz pakowania cukierków, wysyła co najmniej za 50 zł. Średnicki, Główna Łowicka 52. 12041g

Motocykl 250 ccm, w bardzo dobrym stanie, sprzedam, T. Maćkowiak, Poznań, Tatrzańska 6. 12014g

Wszystkim Krewnym i Znajomym za liczny udział w pogrzebie mojej żony, śp.

Wiktorii Manys

oraz za złożone wieńce i kwiaty

serdeczne „Bóg zapłać”

12381g

Dnia 22 lipca 1955 r. zmarła po długich i ciężkich cierpieniach

dr Zofia Wereszczakowa

lekarz specjalista fizjolog

W Zmarłej straciłmy wzorcowej i sumiennego lekarza pracującego w uspołecznionej Służbie Zdrowia. Pamięć o Niej zostanie wśród nas na zawsze.

MEJSKA PRZECYCHODNIA OBWODOWA NR II W POZNANIU 12390g

Wózki dziecięce autka drewniane, koszykowe, spacerówki, czeskie na łożyskach kulowych, nowoczesne drewniane, gęste, dla bliźniat oraz lalek poleca H. Świątek, Poznań, Wrocławska 13. 11802g

Motocykl „Triumph”, 250 ccm, okazję sprzedam. Pożnań, Kasprzaka 22a, m. 4. 12040g

Sypialnię czczotową, nowoczesną, nową, sprzedam. Pożnań, Piłkarska 13b, m. 23. 12130g

Sprzedam 2 ciągniki marki „Lanz Bulldog” 45 PS, po generalnym remoncie, z przyczepami, samochód ciężarowy „Diesel” 5 ton. Zmyślony, Wrocław Św. Antoniego 10, tel. 20-34. 11985g

Sypialnię nowoczesną, o trzech, nową, sprzedam. Pożnań, Piłkarska 13b, m. 21. 12131g

Samochód osobowy, malolitrażowy „Hanomag”, stan bardzo dobry, spiesznie sprzedam. Poznań-Wola, Olżańska 8 (trzeci przystanek trolejbusowy). 12175g

Motocykl NSU, 100 ccm, na chodzie, sprzedam, cena 1500 zł. Poznań, Główna 7, m. 6. 12169g

Praca

Gospośia potrzebna natychmiast do małżeństwa z jednym dzieckiem. Zgłoszenia z podaniem warunków. Raszkowski, Janowiec Wlkp., pl. Wolności 6. 11975g

Pomocnik blacharsko-instalacyjny potrzebny. Poznań, Matejki 11, warsztat. 11992g

Lokale

Student medycyny poszukuje pokoju. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3, dla 11026g.

Zguby

Dnia 18 lipca wieczorem, przy Dzierżyńskiego, ewtl. w tramwaju zgubiłam portmonetkę z dwoma kluczami i gotówką. Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. „Janusz”, Poznań, Dzierżyńskiego 67. 12217g

Różne

Artystyczna cerownia z placu Wolności 1 przeniesiono. Poznań, Kochanowskiego 5, I ptr. 11033g

✠
Dnia 24 lipca 1955 r. przestało być najmłodsze serce mojego ukochanego męża, naszego ojca, jedynego teścia i dziadka, który przeżył lat 64, śp.
Juliana Strzyżyńskiego

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 26 bm., o godz. 15.30 z kaplicy cmentarza parafialnego na Jeźcach.

O czym zawiadamiają w nieutulonym żalu żona, synowie, synowa, wnuki 12377g

✠
Dnia 24 lipca 1955 zmarł mój ukochany mąż, nasz drogi ojciec, teść i dziadek, śp.

Jan Kobierski

Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godz. 10.50 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

12385g

W głębokim smutku pogrążona rodzina

✠
Dnia 23 lipca 1955 r. zmarł nagle nasz kochany brat i wuj, śp.

Kazimierz Wegenke

Pogrzeb odbędzie się dzisiaj, we wtorek, 26 bm., o godz. 17 z kaplicy cmentarza Bożego Ciała na Dębcu.

W ciężkim smutku pogrążona rodzina

Poznań, Pobiedziska, Gorzów, Wągrowiec, Wejherowo 12382g

✠
Dnia 24 lipca 1955 r. zmarła moja ukochana córka, nasza droga siostra, przeżywszy lat 46, śp.

Monika Lepsza

Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godz. 16 z kaplicy cmentarza na Górczynie.

12424g

W smutku pogrążone matka i rodzina

✠
Dnia 23 lipca 1955 odszedł od nas, namaszczony Ojciecami śp., po krótkiej chorobie, najdroższy nasz brat, szwagier i wujek, śp.

Edward Lindner

Pogrzeb odbędzie się w środę, 27 bm., o godz. 11 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

12387g

Ciężko strapiona rodzina

48 nowych izb

Powiat chodzieski otrzymał w bieżącym roku zwiększone o 48 proc. fundusze na remonty kapitałowe izb mieszkalnych. Ta poważna inwestycja, będąca konsekwentną realizacją programu wyborczego Frontu Narodowego, pozwoli nie tylko na odnowienie zniszczonych mieszkań, lecz także na wybudowanie nowego gmachu mieszkalnego o 48 izbach.

(Ko)

25-lecie godów małżeńskich zasłużonego spółdzielcy

(v) W spółdzielni produkcyjnej „Przełom” w Budzylowie, pow. Września, odbyła się uroczystość 25-lecia ślubu Jana i Marii Tadyszaków. Małżonkowie Tadyszak mają czterech synów. Jeden odbywa służbę wojskową, drugi jest mechanikiem w Szczecinie, trzeci członkiem miejscowej spółdzielni produkcyjnej, a czwarty chodzi jeszcze do szkoły.

Ob. Tadyszak jest członkiem zarządu spółdzielni i brygadystą. Jest przez wszystkich lubiany za życzliwe i sprawiedliwe podejście do członków spółdzielni.

Doczekali się...

Mieszkańcy Jerki (pow. Kościan) doczekali się wreszcie punktu usługowego fryzjerów. Na naszą notatkę pt. „Kiedy?” w której domagaliśmy się otwarcia tej placówki, Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Fryzjerów w Kościanie przysłała wyjaśnienie dotyczące opóźnienia uruchomienia punktu. Przyczyn było podobno wiele. Jednak dzięki podjęciu zobowiązania lipcowego przez załogę z Kościana kilkanaście dni temu otwarto placówkę, tak bardzo pożądaną przez mieszkańców Jerki. (an)

**notatnik
kulturalny**

W wyniku realizacji zobowiązań na cześć X-lecia Polski Ludowej przy PZGS w Rawiczu powstał zespół chóralski, którego jednym z organizatorów jest ob. Łukowiak. Pierwszy występ odbył się w Powiatowym Domu Kultury i spotkał się z zasłużonym aplauzem publiczności. Sukces zdopingował aktywistów kulturalno-oświatowych PZGS do dalszych wysiłków. Ostatnio mianowicie powołano do życia taneczny zespół dziecięcy.

STANISŁAW BASTY
korespondent

Wolsztyn i powiat posiadają uroczyste okolice (na zdjęciu). 20 jezior rozciąga się wśród łąk i lasów. Jeziora połączone są kanałami i rzekami. Wolsztyński szlak — to wymarzona kajakowa trasa turystyczna. W tym roku jednak PTT-K w Wolsztynie nie organizuje dla turystów żadnych wycieczek. A szkoda, bo trudno w Wielkopolsce o lepsze warunki rozwoju dla kół PTT-K, jak właśnie w powiecie wolsztyńskim. (dan)

Wszystko dla pań czyli o sezonowych atrakcjach przemysłu włókienniczego

Nowością kolorowego bogactwa, tegorocznych artykułów tekstylnych — są barwy i wzory. Nasi projektodawcy zrozumieli wreszcie oczywistą dla wszystkich pań zasadę mody kobiecej, która nie znosi szablo i ponurej szarzyzny w stroju. Przemysł tekstylny zaczął obecnie produkować znacznie większe ilości wzorów (miesięcznie ilość ich wzrastać będzie o 50 proc.) przy zmniejszonej ilości metrów danego materiału, a poza tym zastosowane zostały do produkcji trwalsze barwniki, dające żywsze i pełniejsze, bardziej nasycone kolory.

Do sezonowych „atrakcji” włókienniczych należą nowe, niespotykane dotychczas w sklepach artykuły. A więc przede wszystkim popularna „kora” za którą „szaleją” w tym roku nasze eleganki. Jest to materiał gufrowany, niemający, barwiony specjalnymi barwnikami (indygosolami) o wysokiej „wytrzymałości” na pranie, promienie słoneczne, pot itd. „Korę” ozdobiło dziesiątkami przeróżnych, pomysłów i estetycznych wzorów.

Drugie miejsce jeśli chodzi o popularność zajmuje popelina płaszczy (prześliczne kolory — od rdzawo ceglastego, poprzez ciemny lila i zielonkawy, aż do rozmaitych odcieni koloru popielatego i brązowego).

DRUKARNIA: Zakłady Graficzne im M. Kasprzaka
Poznań K-6-923

Chłopi w czynie społecznym

(v) Mieszkańcy gromady Jerka, pow. Kościan podjęli szereg cennych zobowiązań.

Wieś Gierłachowo w tej gromadzie wybudowała drogę o długości 300 metrów o nawierzchni żużlowej — wartość zobowiązania przekracza sumę 21 tys. zł. Na wyróżnienie zasługuje ob. Antoni Nowak. Warto podkreślić, że cenne to zobowiązanie wykonano 10 dni przed terminem.

Nie we wszystkich jednak wsiach podjęte zobowiązania czynów społecznych zostały tak zrealizowane. Dla przykładu podać można Jerkę, która zobowiązała się skanalizować

rów, przebiegający przez wieś, lecz dotychczas nic nie zrobiono.

Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej powinno wyciągnąć wnioski w stosunku do przewodniczącego Komisji Czynów Społecznych przy Prezydium GRN, który całkowicie zaniedbał tę sprawę. Przecież stać Jerkę na wykonanie podjętych zobowiązań, trzeba tylko dobrego organizatora. (F. K.)

Na zdjęciu: chłopcy z gromady Łąki, którzy w czynie społecznym wykonali wiele ważnych i pilnych prac melioracyjnych.

W Czekowie czy — Lewkowie?

W Lewkowie (pow. Kalisz) znajduje się pałac, którego właścicielem jest obecnie Wydział Kultury Prezydium WRN. Pałac jest poważnie zaniedbany. Powyrywano już okna i drzwi. Zachodzi obawa, że budynek ten zostanie pozabawiony do reszty opieki (co wiąże się z dalszą jego dewastacją), ponieważ jedyny lokator — wiceprzewodniczący Prezydium GRN — przeprowadza się do Kalisza.

Prezydium GRN w Lewkowie ma swoją (b. skromną) siedzibę w Czekowie, odległym o 1,5 km. Dlaczego? Dobrze poinformowani twierdzą, że przewodniczący Prezydium GRN mieszka w Czekowie i chodzenie do pracy do Lewkowa mu nie odpowiada.

My natomiast uważamy, że Prezydium GRN Lewków powinno mieścić się w pałacu, w którym po niewielkim remoncie zabezpieczającym można urządzić też ośrodek kulturalny. Jesteśmy ciekawi, czy Prezydium GRN w Lewkowie i Wydział Kultury Prezydium WRN podzielią nasze zdanie? (mh)

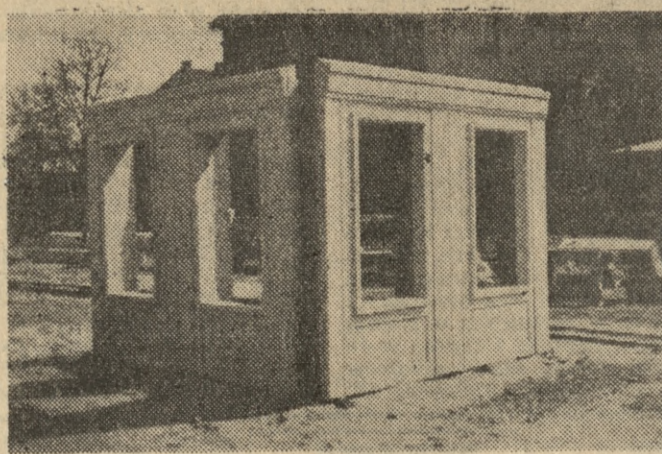
młodsze dziecko” — steelon — o ślicznych pastelowych kolorach, który ukaże się w sprzedaży w IV kwartale br. Duże zainteresowanie budzi również sztuczny, niemający się jednak dotychczas sprowadzany wyjącznie z zagranicy.

A oto nowość, reprezentująca wełny: piękny, barwny materiał „pętelkowy”, tkany luźno w dużą, oryginalną kratę. Nareszcie coś ładnego na kostiumy i „wdzianka”!

Na zakończenie warto raz jeszcze wspomnieć o księdze pamiętkowej pawilonu nr 2 na MTP. Na każdej stronie powtarza się tam prośba: „Chcemy te wszystkie cuda oglądać jak najszybciej w sklepach”.

Z tym ogólnym życzeniem solidaryzujemy się bez zastrzeżeń. (wch)

Dzięki współzawodnictwu i racjonalizacji

Ostrowskie Zakłady Betoniarstwo - Żelbetowe mogą wykazać się pełnym realizowaniem planów produkcyjnych, co jest zastawą ofiarnej pracy całej załogi oraz rozwiniętego ruchu współzawodnictwa pracy i racjonalizatorstwa.

Ruch współzawodnictwa ogarnął 83% załogi zakładu. Wybijają się dwie brygady młodzieżowe: brygadziści Jezierskiego i druga kobieca z Teresą Banasiak i Zofią Kubiak na czele, które wykonują przeciętnie po 180 i 160% normy. Ruch racjonalizatorski, posiadający w zakładach bardzo dobre warunki rozwoju, przybiera na sile i w tej chwili klub racjonalizatorów liczy 18 członków, wśród których wyróżniają się Stefan Szpera, Józef Francke, Stanisław Kubiak i Franciszek Stachowiak.

Kilka usprawnień produkcyjnych przyniosło duże oszczędności i zarazem przyczyniło się do ulepszenia produkcji. Pomysł racjonalizatora Szpery, który wprowadził przyrząd do dokładnego obcinania stali w różnych wymiarach, znacznie przyspieszył tok produkcji. Realizacja projektu racjonalizatora Franckiego — mechanicznego nożyca — przyniosła duże oszczędności, gdyż wprowadzenie ich zastąpi pracę dwóch robotników.

Wielkim osiągnięciem Ostrowskich Zakładów Betoniarstwo jest wyprodukowanie (po raz pierwszy w kraju) rury wirowa no-kielichowej (betonowo-żelbetowej) do wodociągów, która w najbliższej przyszłości wypre bardzo drogie rury żeliw-

Inżynier BRUŻDA ma głos PO ŻNIWACH

A więc mamy żniwa. Dorodne zboża tego roku, żyta szczególnie. Pogoda też sprzyjała. Będzie więcej ziarna niż w pięćdziesiątym czwartym. Ale nie o tym chciałem dzisiaj z wami mówić, bo każdy z was o tych sprawach dobrze wie. Myślę, że czas się zastanowić nad najbliższymi pracami jakie czekają nas po zakończeniu sprzątu zbóż. Bo młoc i obowiązkowe dostawy zbóż dla państwa swoją drogą, a terminowe roboty polowe swoją drogą. Na tym polega właśnie do bre gospodarowanie, aby umieć pogodzić wszystko ze sobą i na czas kończyć prace.

Oczywiście, każdemu rolnikowi wiadomo, że tuż po sprzącie zbóż pole należy podorać. Ale wielu jeszcze gospodarzy nie pamięta o tym, że poźniwe uprawy — to nie sama podorywka. W czasie od żniw do następnych siewów — trzeba wykonać wiele, cały zespół uprawek, inaczej nie wyniszczy my chwastów. A przecież sprawa to nader ważna, bo walka z chwastami po zasianiu zboża jest trudna.

Scierń podoraną należy przede wszystkim zabronować. Jak tego dokonać najprościej? Przeważnie przyczepia się do pluga brzoję, aby wykonać obie prace za jednym zamachem. Jaki cel puszczęnia brzoję tuż za plugiem? Taki, że brzoja powoduje przerwanie parowania gleby. Pozostanie więc w glebie zapas wilgoci. A większy zapas wilgoci w glebie, to większa siła kielkowania chwastów.

Co robić, gdy rola jest mocno przesuszona? W takim wypadku trzeba brzoję zastąpić wałem, który pomoże przyspieszyć podsiąkanie wilgoci. Nie potrzeba chyba dodawać, że tak uprawione pole w niedługim czasie zazieleni się chwastami. O to właśnie nam chodzi. Stosujemy wtedy ciężką brzoję, a jeżeli siewki nie są już młode — puszczamy drapacz. To narzędzie niszczy dokładnie chwasty posiadające już korzenie. Zrozumiałe, że w pewnym czasie potem, gdy skieleją dalsze chwasty, raz jeszcze używamy brzoję czy też drapacza. Najlepiej zabieg ten powtarzać parę razy, aż do orki siewnel.

Być może nie przekonałem was jeszcze, jak znaczne korzyści da-

je rolnikowi wykonanie tego zespołu uprawek zamiast samej podorywki. Wobec tego podam wam wyniki doświadczeń, przeprowadzonych przez jedną z naszych uczelni rolniczych, gdzie porównano pole uprawione w opisanym wam sposób, z polem tylko podoranym. Okazało się, że na polu hektarowym, uprawianym racjonalnie, weszło około półtora miliona chwastów, zaś na podoranym jedynie — milion. Oczywiście, na jednym i drugim polu chwasty zniszczono. Ale warto się zastanowić nad tym, że na polu tylko podoranym jeszcze musi skielkować później pół miliona chwastów, które będzie znacznie trudniej zniszczyć! Wiadomo bowiem, że przetrwają one niesprząające dla siebie warunki, aby potem „wyszydzić”.

Doświadczenia, o których wspominałem, wykazały poza tym, że wilgotność gleby na polu uprawianym prawidłowo, była o 50 procent większa, niż na polu tylko podoranym. A wiecie, jaka była różnica w stosunku do pola niepodoranego? Wilgotność na tym polu była dwa razy mniejsza.

Są to fakty bardzo wymowne, których nie można lekceważyć i koniecznie trzeba wyciągnąć z nich wnioski: od tego roku począwszy stosujemy nie tylko podorywkę, ale cały zespół uprawek. A robimy to w tym celu, aby łatwiej zniszczyć chwasty, a tym samym zebrać większe plony. Wrócmy jeszcze na chwilę do tamtych doświadczeń. Pewnie jesteście ciekawi, jakie dalej występowały różnice podczas wschodów roślin. Otóż na polu, gdzie zastosowano cały zespół uprawek, żyto weszło w ciągły dzień dziesiąciu. A wiecie, ile było roślinek? Trzy razy tyle co na polu z przeprowadzoną tylko podorywką. To prawda, że z biegiem czasu ilość roślin mniej więcej się wyrównała. Ale różnica w wyglądzie pomiędzy nimi była zupełnie wyraźna. Te, które weszły wcześniej, odznaczały się bardziej zielonym kolorem, lepszym rozwojem, sprawiały wrażenie silniejszych — i to nie przez czas krótki, lecz aż do wiosny.

Za tydzień porozmawiamy o tym, jak przygotować pole pod uprawę ozimego rzepaku.

Usprawnić zaopatrzenie w napoje!

Kaliskie Zakłady Przemysłu Terenowego na terenie Ostrowa i powiatu prowadzą kilka zakładów usługowo-handlowych. Mogłyby one spełniać właściwie swą rolę, gdyby dyrekcja KZPT w Kaliszu należała do usposobienia się do tych zakładów i zapoznała się z ich potrzebami.

Jaskrawym przykładem lekceważącego traktowania przez dyrekcję jest Wytwórnia Wód Gazowych w Ostrowie przy ul. Starotargowej 7. Zakład ten obecnie w czasie największego nasilenia produkcji wód gazowych nie spełnia swych zadań, toteż odczuwa się brak wód gazowych na terenie całego miasta, a szczególnie w sklepach i kioskach, obsługiwanych przez wspomnianą wytwórnię. Przyczyną tego jest niewystarczająca ilość środków transportowych.

Pięć zakładów produkcyjnych prowadzonych w Ostrowie przez KZPT posiada do swej dyspozycji jedną platformę i jednego konia, który nie nadaje się już do całodziennych prac. Dziwnym wydaje się stanowisko dyrekcji KZPT w Kaliszu, tym bardziej, że posiada ona specjalny fundusz na zakup koni i platformy. Kierownictwo Wytwórni chciało już nawet zakupić konie i platformę, chodziło tylko o załatwienie formalności bankowych, lecz dyrekcja nie wiało, w jakich przyczyn transakcji tej nie załatwiła. W rezultacie zaopatrzenie Ostrowa w napoje jest nadal niedostateczne.

Mateusz Perkowski
korespondent

KINA

KALISZ: Wolność — „Księżyc nad rzeką”; Stylowe — „Mistrz Europy w boksie”; OSTROW: Przewodnik: „VIII Wyścig Pokoju”; Słonec „Promocyjny tygrys”; GNIEZNO: Polonia — „Rozwój człowieka”; Lech — „Ruszyły wzgórza”; LESZNO: Sportowiec — „Niebezpieczny ładunek”.